

Inhoud

Verjaardagen

25 jaar Jeugd en Dans	3
40 jaar Koninklijk Ballet van Vlaanderen	21
Mevrouw Jeanne Brabants	kaft danskrant

Dansprogrammatie

Jeugd en Dans	8
Kon. Balletschool Antwerpen	13
Kon. Ballet van Vlaanderen	14

Verslag

Workshop Jordi L. Vidal	9
De KBA danst	12
KBVV: Artifact	15

Buitenland

Elmhurst School of Dance	17
Royal Ballet School Londen	26
Monaco: Les Nuits de la Danse	28

Danskrant

Pina Bausch	30
Merce Cunningham	31

Voorstellingen

Conservatoriumballet	32 & 38
dansstudio arabesque	33
Pivolté	34
C° Stichting Klassieke Dans	35
Academie MWD Sint Niklaas	36

Info en mededelingen	7-10-20-24-38-39
--------------------------------	------------------

Medewerkers

R. Barbier – J. Brabants – J. Delmé –
S. Paterakis - G. Serres – J. J. Veldhuis

Secretariaat

Marina Haerbos, Marina Wellens,
Stephanie Paterakis

Jeugd & Dans, Meistraat 2, 2000 Antwerpen
Tel 03/202 83 50-51 fax 03/202 83 83
www.jeugdendans.be
marina@jeugdendans.be

Drukwerk en lay-out

Grafisch Centrum van de Stad Antwerpen

De auteurs zijn verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikels
Niets uit deze uitgave mag worden veeelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de redactie en/of auteur.

Met de steun van de Vlaamse gemeenschap

Foto voorkaft
'Somewhere'
Pivolté Brasschaat o.l.v. Werner Leysen
Foto: Françoise Resler

Charpentier

Dansartikelen

Nationalestraat 134
2000 Antwerpen
tel/fax 03 237 46 61

Open op
di-vr : 09.30 - 18.00 u
za : 10.00 - 18.00 u

info@charpballet.com
www.charpballet.com

LDW PRODUCTIES

VIDEOREPORTAGES

SPECIALITEIT: OPNAMES VAN PODIUMKUNST

WWW.LDWPRODUCTIES.COM

02/767.07.31 - 0475.60.01.77

■ 25 jaar Jeugd & Dans ■

Jeugd & Dans vzw werd op initiatief van Mevrouw Jeanne Brabants opgericht op 19 oktober 1984.

Van in het begin heeft Jeugd & Dans - dat in 1990 een landelijk erkende jeugdvereniging werd - als doelstellingen gehad:

- het promoten van de danskunst in al haar vormen;
- het stimuleren en het verbeteren van de amateur dans in Vlaanderen.

Zowel voor de amateur dans als voor de professionele dans richt Jeugd & Dans zich tot dansers, pedagogen, choreografen en publiek en tot iedereen die zich op een of andere manier met dans bezig houdt als hobby of beroep, of zich er toe aangetrokken voelt. Dat laatste kan zijn door zelf te dansen of door graag naar dans te kijken.

Om dit doel te bereiken werden in de voorbije 25 jaar ontzettend veel activiteiten georganiseerd, waaraan al duizenden kinderen, jongeren en ook volwassenen hebben deelgenomen en die duidelijk aangeven dat Jeugd & Dans zich op veel verschillende gebieden dienstbaar opstelt voor de dans.

De activiteiten zijn o.a.:

- het organiseren van:
 - danscursussen en dansweken zoals de Internationale dansweek in de maand augustus, de Paasdansstage 'Met vakantie in de Balletschool', en andere dansweken tijdens de grote vakantie, de krokusvakantie ("Musical on Stage") en de herfstvakantie ("Halloweenstage")Deze danscursussen worden of in eigen beheer georganiseerd of in samenwerking met bijvoorbeeld de Koninklijke Balletschool Antwerpen, Sporta, de Sportdienst van Schilde en Pivolté dansschool. De paasdansweek 'Met Vakantie in de Balletschool' was in 2008 aan de 20ste editie toe.
 - dansdagen rond specifieke onderwerpen, zoals de jaarlijkse 'Jongensdansdag', '29 april - Internationale Dag van de Dans', 'HipHop Event', 'Antwerpen Dansliefhebber'
 - initiatie tot de dans zoals 'Kom en dans mee'.
- het organiseren van eigen workshops en het bemiddelen bij workshops ingericht door andere organisaties, met een aanbod van meer dan 30 verschillende dansdisciplines en aanverwante onderwerpen. Een greep uit het aanbod: Afrikaanse dans, buikdans, breakdance, Capoeira, Control dance, Flamenco, hedendaag-

- se dans, hiphop, jazzdans, klassieke dans, kinderdans, musical, Yoga, dramaturgie, maquillage, theatertechniek, ...
- het inrichten van studiedagen zoals studiedag 'Pilates©', studiedag 'Ontspanning & energie met Tai-chi, yoga en voetreflexologie', ' Dans- en balletgeschiedenis', 'Verschillende danstechnieken', 'Choreografie', seminarie 'Anatomie en dans' en seminarie 'Yoga'.
 - het inrichten van monitorcursussen in samenwerking met Kindervreugd vzw
 - het organiseren van voorstellingen voor alle leeftijden en alle dansstijlen, zoals "Kadans", "Dansatelier", "Experiment", "Dansperspectief", "Made in..." ('the 70's', 'Belgium', 'Memory', 'Your Dreams', 'Peace'), "Danskriebels", "Project on Stage".
 - het inrichten van Toonmomenten en Workshops in samenwerking met het Koninklijk Ballet van Vlaanderen bij elke nieuwe productie van het KBvV.
 - het inrichten van een jaarlijkse voorstelling voor de leden van Jeugd & Dans door het Koninklijk Ballet van Vlaanderen.
 - de medewerking aan Danscentrum De Eik, een school voor amateur dans opgericht in 1997 in de Eikenstraat, Antwerpen centrum. Medewerking aan de jaarlijkse voorstellingen van Danscentrum De Eik zoals 'Alice in Wonderland', 'True Colors', 'De Eik@ the movies', 'Cocktail', 'Showtime'. Eerste directrice was Karin Heyninck, daarna Stephanie Paterakis, nu Denise Van Uffelen.
 - het verstrekken van informatie, openen van een uitgebreide databank, openstellen tot een gratis te raadplegen bibliotheek, aanbod aan informatie via de website van Jeugd & Dans.
 - de uitgave van het "Danstijdschrift", met vanaf maart 1995 een specifieke "Danskrant" voor de jongste leden.
 - de uitgave van speciale brochures en boeken zoals "Les trois coups belge, de geschiedenis van de Belgische theaterdans" in 1995, "De geschiedenis van de klassieke dans en het ballet" en "Uit de dansdoos" - de dansstrip - beiden in 2004, en de "Dansgids Vlaanderen" in 2008.

- de instelling van dansprijzen:

- de 'Dansprijs Mathilde Schroyens'. De Dansprijs Mathilde Schroyens ging in 1997 naar Alicia Borghten en Jan Nuyts, in 1999 naar Yen Stolk en Aimé de Lignière, in 2001 naar Andrée Marlière, in 2004 naar Jos Brabants en Marinella Pañeda, in 2006 naar Rina Barbier en Ben Van Cauwenbergh, in 2008 naar Alain Honorez en Jac Delsing.

- De 'KBC Bank en Verzekering Prijzen' Deze werden ingericht als "*Dansprijs voor Jong Danstalent*", winnaar in 2000: Jenifer Redigor, in 2002: Magali Berael en in 2004: Move Company van Wendy Demeyere met een choreografie van Evelien Lobbens, 2de prijs Ann-Sophie Deweer;

- "*Dansprijs voor Jonge Choreografen*", winnaar in 2000: Sophie de Cock en in 2002: Sophie Tack; "*Dansprijs 3x Choreografie*", winnaars in 2002: Isabelle Beernaert, Lies Cuyvers en Annelies Eggeren.

Naast deze prijzen werd door Comar Benelux in 2000 een prijs toegekend aan Thomas Steyaert en in 2002 aan Christian Dedeene.

- 'Prijs Jonge choreografen' uitgereikt door Jeugd & Dans Winnaars in 2007: een gedeelde 1ste prijs voor Min Hee Bervoedt en Vania D'Agelo & Evelien Lobbens; 2de prijs: Charlotte Vanderzande; 3de prijs Agnetha Deman. Winnaars in 2009: 1ste prijs Danscie Vigelandt; 2de prijs Terpsichore Junior Compagny; 3de prijs Compagnie Aira.

- Inrichten Danswedstrijd 'Belgium Open' 2009 in samenwerking met ESDU (European Show Dance Union), een voorselectie voor een internationale danswedstrijd in Kroatië. Geselecteerde groepen: Implicifined, most wanted, The Dance Factory, vzw Gestellae Ballet

- Jeugd en Dans steunt financieel projecten als Education International Belgium (E.I.B.) ten voordele van weesmeisjes in Bangladesh en ondersteunde de actie voor de slachtoffers van de tsunami in zuid oost Azië.

Tijdens seizoen 2004-2005 werd de 20ste verjaardag van Jeugd en Dans gevierd met een speciale dansdag op 30 april 2005 in de grote zaal van de Stadsschouwburg te Antwerpen. Gedurende de hele dag waren er verschillende workshops waaraan meer dan 300 dansliefhebbers deelnamen. Om 20 uur begon het grote feest met 1200 toeschouwers en 260 dansers op het podium van 13 groepen uit heel Vlaanderen. Er was ook een tentoonstelling over de activiteiten van Jeugd en Dans. Deze feestdag viel samen met de viering van de Internationale Dag van de Dans en de week van de Amateurkunsten van de Stad Antwerpen

Heel de tijd is Jeugd & Dans vzw gehuisvest geweest in de Stadsschouwburg te Antwerpen, maar is al wel van de 9de naar de 6de en uiteindelijk op de 12de verdieping terecht gekomen.

Heel wat medewerkers zijn gedurende een kortere of langere periode verbonden geweest aan de vereniging, maar ook een groot aantal vrijwilligers hebben de werking van Jeugd & Dans verzekerd. Iedereen willen vermelden is een gevaarlijke onderneming, al te dikwijls wordt in een namenlijst iemand vergeten, maar toch verdienen een aantal medewerkers een speciale vermelding:

- de oprichtster en eerste voorzitter Jeanne Brabants (van 1984 tot 1994)
- de tweede voorzitter Hilda Schryvers (van 1994 tot 1999)
- de derde voorzitter Kristin De Walsche (van 1999 tot 2004)
- de secretarissen Karel De Jonck (van 1984 tot 1999) en Frank Gysen (van 1999 tot 2005)
- de penningmeester Walter Van Opstal (van 1984)

We denken ook aan Bob en Lydie Peeters, Walter Collaert en Bob Dergent, vier vurige en trouwe fans van Jeugd & Dans, die we helaas door hun overlijden moeten missen.

Sinds 2004 is Denise Van Uffelen voorzitter, sinds 2005 is Werner Leysen secretaris. Nog altijd kan Jeugd & Dans rekenen op Walter Van Opstal als penningmeester. De huidige medewerkers zijn Stephanie Paterakis (artistiek medewerkster), Marina Haerbos (administratief coördinator - al sinds 1985), Marina Wellens (algemeen secretariaat), Rina Barbier (medewerker Danstijdschrift) en Ronny Peskens (technische ondersteuning).

De 25ste verjaardag wordt in goede danstraditie gevierd met allerlei - reeds gekende en nieuwe - activiteiten. We hopen je op veel van onze stages, workshops en dansevents te zien! Tot dan!

Het Jeugd & Dansteam

Cadeaucheque

Weet je niet wat geven voor de feestdagen?

Koop bij Jeugd & Dans een cadeaucheque die recht geeft voor deelname aan de dansweek "Met vakantie in de Balletschool" of "20^e internationale dansweek"

Inlichtingen bij Jeugd & Dans vzw
03 202 83 50

Dansprijs Mathilde Schroyens (Uitreiking in 2010)

Het College van de Stad Antwerpen ging in op het verzoek van Jeugd & Dans vzw om een tweejaarlijkse “**Dansprijs Mathilde Schroyens**” in het leven te roepen. Dit ter nagedachtenis voor het werk dat ereburgemeester en ereschepen voor onderwijs van de Stad Antwerpen Mathilde Schroyens deed voor de danskunst.

Deze dansprijs werd voor het eerst uitgereikt in 1997.

Artikel 1.

De stad Antwerpen in samenwerking met de vzw Jeugd & Dans looft om de twee jaar de “**Dansprijs Mathilde Schroyens**” uit om die personen of instellingen te belonen die op een uitzonderlijke manier hebben bijgedragen tot de danskunst en dit op uitvoerend, artistiek, creatief of pedagogisch vlak.

Artikel 2.

Bij de toekenning van de in artikel 1 vermelde prijs, wordt rekening gehouden met volgende criteria:

- de originaliteit van de bijdrage
- het artistiek en creatief aspect van de bijdrage
- het technisch innoverend karakter van de prestatie

Artikel 3.

De prijs bedraagt 1250 €

De prijs zal voor de 7de maal uitgereikt worden in 2010

Wie inzage wenst in het reglement op de toekenning van de tweejaarlijkse “**Dansprijs Mathilde Schroyens**” kan contact opnemen met Jeugd & Dans vzw.

Tel: 03 202 83 50 – fax: 03 202 83 83

Wie komt in aanmerking?

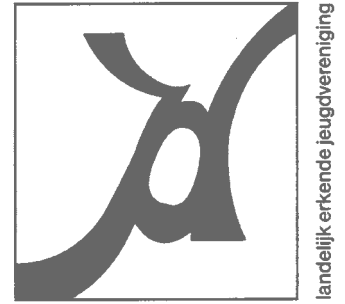
Dansers, choreografen, danspedagogen uit de professionele sector

Instellingen of personen waarvan de werkzaamheden zich op dans en/of ballet richten.

Wat moet U doen?

Voor 1 mei 2010 (postdatum geldt) een uitgebreid curriculum vitae van uzelf of van de persoon, de groep of vereniging die U wilt voorstellen sturen aan Walter Van Opstal, Jeugd & Dans vzw, Stadsschouwburg, Meisstraat 2, 2000 Antwerpen.

De “Dansprijs Mathilde Schroyens” werd in 1997 uitgereikt aan Alicia Borghten en Jan Nuyts, in 1999 aan Yen Stolk en Aimé de Lignière, in 2001 aan Andrée Marlière, in 2004 aan Jos Brabants en Marinella Pañeda, in 2006 aan Rina Barbier en Ben Van Cauwenbergh en in 2008 aan Alain Honorez en Jac Delsing

■ Dansprogrammatie Jeugd & Dans vzw ■

Januari 2010

16/01 Project on Stage - special edition !!!!
dansvoorstelling-Arenbergschouwburg Antwerpen

Februari 2010

15 t/m 19/02 Musical on Stage-dansstage - Sportacentrum te Tongerlo

Maart 2010

7/3 Danswedstrijd voor jonge choreografen-Stadsschouwburg Sint Niklaas
20/3 Danskriebels - Dansvoorstelling-CC Lanaken

April 2010

5 t/m 9 Paasstage "Met vakantie in de Balletschool"-in de lokalen van de Kon. Balletschool Antwerpen
5 t/m 9 Musicalstage SPORTA-Sportacentrum te Tongerlo

Mei 2010

29/5 Kadans - dansvoorstelling-Stadsschouwburg Vilvoorde

Juni 2010

voorbereiding seizoen 2010-2011

Juli 2010

1 t/m 5/7 Dansstage te Dworp-vormingscentrum Dworp
5 t/m 9/7 Sportastage-'t Pelterke te Overpelt
12 t/m 16/7 Sportastage-'t Pelterke te Overpelt

Augustus 2010

23 t/m 28/8 20^e Internationale Dansweek- in de lokalen van de Koninklijke Balletschool Antwerpen / viering
23 t/m 27/8 Musicalstage-Sportacentrum te Tongerlo

Lidmaatschap 2010 van Jeugd & Dans

Het lidmaatschap van Jeugd & Dans vzw loopt van 1 januari 2010 tot en met 31 december 2010

De lidgelden van 2010 blijven ongewijzigd en kunnen gestort worden op rekeningnummer 409-6529701-93 met vermelding van naam en lidmaatschap 2010

ALLE LEERLINGEN EN ARTISTIEK PERSONEEL VAN EEN DANS/BALLETSCHOOL KUNNEN GEZAMENLIJK LID WORDEN VAN JEUGD & DANS VOOR 30 Euro

Men is individueel lid voor 9 € - Een familielidmaatschap bedraagt 13 € - Ereleden storten 25€

Als lid van Jeugd & Dans vzw heeft u tal van voordelen:

- rangverhoging tijdens dansvoorstellingen;
- 3 x het Danstijdschrift waarin u ook artikels/aankondigingen van uw eigen school of groep kunt plaatsen;
- mogelijkheid tot afsluiten van een verzekering voor lichamelijke ongevallen aan 3,22 € per lid en aan 0,62 € per beheerder,
- raadplegen van databank en bibliotheek (na afspraak);
- een balletvoorstelling aan een zeer speciale prijs, uitsluitend voor de leden van Jeugd & Dans;
- deelname aan de vele dansevenementen van Jeugd & Dans;
- keuze uit een zeer uitgebreid aanbod workshops onder de leiding van ervaren docenten;
- reductie in een aantal balletwinkels.

Samen werken aan een grote, levendige dansvereniging!

Internationale workshop

DANCE-HUMOR-GAMES met Jordi L. Vidal

Op 19 en 20 september 2009 organiseerde Jeugd & Dans i.s.m. Terpsichore vzw., Centrum voor dans en beweging, in Bornem een workshop voor hedendaagse dansers. De docent was Jordi L. Vidal die een expert is in het doceren en begeleiden van improvisatie en fysiek theater (zie ook www.jordilvidal.net). Vanuit de eigen bewegingstaal van de dansers werden verschillende improvisatietechnieken toegepast en geanalyseerd. Staps-gewijs werden choreografische inzichten aangereikt die geleid hebben tot een beter inzicht in het creatie-proces en die ook geleid hebben tot het creëren van enkele concrete eindprocessen. Doordat de zoektocht naar bewegingen zich binnen de sfeer van sport en spel situeerde, vormde humor een belangrijk aspect van het weekend. Er werd dus heel wat gelachen tijdens de workshop. Uit verschillende hoeken in Vlaanderen werd interesse getoond naar deze workshop. Het weekend werd afgesloten met een toonmoment in C.C. Ter Dilft (Bornem), waar we ook op een goede opkomst konden rekenen. De dansers waren moe maar zeer voldaan...

Kathy Van den Bergh

Jordi L. Vidal tijdens de workshop
Foto's Kathy Van den Bergh

Workshop Voetreflexologie

*Gegeven door Stephanie Paterakis
Voetreflexoloog, ex-danseres Koninklijk Ballet van Vlaanderen*

**3,4 en 5 februari 2010
van 19u tot 21u**

In de lokalen van de Koninklijke Balletschool Antwerpen
Stadsschouwburg, Meistraat 2, 2000 Antwerpen
Deelnameprijs: 60 euro (maximum 10 deelnemers)
Inlichtingen + inschrijvingen: 03 202 83 50 of stephanie@jeugdendans

■ “DANSCENTRUM DE EIK”, Interview Hiphop Teens B ■ lesgeefster Katrien Van De Mosselaere

1. Hoeveel jaren danservaring?

Rita Dabrowski: 10 jaar (14 jaar oud)

Janice Godts: 9 jaar (14 jaar oud)

Luna De Richter: 9 jaar (13 jaar oud)

Dante Verspaendonck: 6 jaar (14 jaar oud)

2. Waarom dansen jullie?

“Omdat het tof en mooi is,” zegt Janice. “Je leert in de dansles leuke bewegingen die je dan ook op een fuif eens kan uitproberen!”, legt Marthe uit. “Voor het plezier,” zegt Rita, “voor de muziek!” vult Dante aan. Soraya komt met een diepere reden: “Uit passie. Door te dansen kan je je gevoelens uiten.”

3. Welke dansstijlen hebben jullie al gedaan?

Enkele meisjes begonnen reeds op jonge leeftijd met kleuterdans. Andere meisjes volgden balletles en jazz-dance. Zelfs showdance wordt vernoemd. Ze zijn het er wel allemaal over eens dat hiphop de tofste dansstijl is ☺

4. Wat verwachten jullie in een les?

Janice: “Ik wil nieuwe dingen leren maar ook zeker plezier maken in een les.” Opwarmen en stretchen zijn belangrijk in een dansles, vinden de meisjes.

5. Welke muziekkeuze verwachten jullie in een hiphoples? Favorieten? Zangers?

Dante: “In een hiphoples is het leuk om op remixen te dansen.” Dante danst graag op reggaeton en noemt artiesten als Pitbull, Don Omar en Big Ali. “Ik zou graag dansen op de muziek uit de film Step Up,” zegt Rita. “Maar electro moet ook kunnen!” vindt Janice.

6. Welke muziekkeuze verwachten jullie dan in een jazzles?

June: “Rustigere liedjes, meer R&B.”

Janice: “Muziek die je op de radio hoort, popmuziek.”

7. Videoclip of freestyle? En waarom?

De meeste meisjes kiezen voor freestyle. Janice legt uit: “Videoclips nadoen is niet creatief. Bij freestyle gebruik je je eigen creativiteit en kan je je eigen ding doen.” De andere meisjes knikken bevestigend.

Maar Marthe vindt dansen uit videoclips imiteren ook wel leuk, “want dan kan je dansen zoals de bekende hiphopsterren als Beyoncé en Rihanna!”

8. Wat verwachten jullie nog van danscentrum De Eik?

Luna wil shows, veel optredens. Janice zoekt het competitiever: “Ik zou graag een wedstrijd doen met onze groep hiphop. En het zou leuk zijn als onze dansschool battles zou organiseren met andere dansscholen!”

Info danslessen: 0485 19 98 90 (Denise Van Uffelen)

■ Koninklijke Balletschool Antwerpen ■

Artiestieke directie

Na 6 jaar de functie van artistiek directeur vervuld te hebben, geeft Kimmy Lauwens de fakkel over aan haar opvolgster Alexandra Koltun. Alexandra Koltun werd door een professionele jury geselecteerd uit 31 kandidaten. Meer uitleg over Alexandra en haar carrière vindt u op de website: www.alexandrakoltun.com
Kimmy Lauwens blijft als dansleerkracht verbonden aan de Koninklijke Balletschool

Voorstellingen 2010

27 maart 2010	Selfmade en Geïntegreerde Proef 20 uur
28 maart 2010	Selfmade en Geïntegreerde Proef 15 uur en 20 uur
14 mei 2010	De Koninklijke Balletschool Danst
15 mei 2010	De Koninklijke Balletschool Danst

Projecten dans en algemene opleiding 2010

4 tem 8 januari	Malle Vormingsweek
15 januari:	16u: Nieuwjaarsreceptie
18 tem 22 januari	Themadag
25 tem 29 januari	Prix de Lausanne
15 tem 19 februari	Krokusvakantie
22 en 23 februari	B6: presentatie GP
6 maart	Opendeurdag
7 maart	Dans met de Balletschool
8 tem 12 maart	B1 – B2: zeeklassen
27 - 28 maart	Voorstelling van de geïntegreerde proef en Selfmade
23 april:	18u30: oudercontact
14-15 mei	Koninklijke Balletschool danst
26 juni	Eindejaarsfeest voor B6 'BarBallet'

Opendeurdagen 2010

6 maart 2010	opendeurdag Volledige opendeurdag ingericht door de oudervereniging en de KBA van 10 tot 19 uur.
7 maart 2010	Dans met de Balletschool Zoals elk jaar wordt het zeer enthousiast onthaald door ouders, dansertjes en hun dansleerkrachten. Dankzij het werk van het oudercomité van de KBA, krijgen alle deelnemers een foto DVD als aandenken.

Dansstages

5 tem 9 april 2010	Paasstage 'Met vakantie in de Balletschool' ism VZW Jeugd & Dans
29 - 30 mei 2010	hedendaagse workshop
23 tem 28 augustus 2010	'20e internationale dansstage' ism VZW Jeugd & Dans

Audities 2010

21 april 2010	14u: auditie SBS 2+B1
24 april 2010	10u: auditie SBS 2+B1 -14u: auditie B2
28 april 2010	14u: auditie SBS 2+B1
8 mei 2010	10u: auditie SBS 2+B1, 14u: auditie B3 +B4
26 mei 2010	14u: auditie 2de selectie B1

■ De Koninklijke Balletschool Antwerpen Danst ■ Een afscheid

Met een vrij lang programma kwam er een einde aan het artistieke leiderschap van Kimmy Lauwens. Zij nam in september 2003 de leiding over van Marinella Pañeda, die op haar beurt in 1990 het roer overnam van Jos Brabants, die in 1970 Jeanne Brabants opvolgde.

Het bijzondere aan deze opvolgingen ligt in het feit dat tot op heden de leiding steeds in handen is geweest van allereerst één van de oprichters en daarna personen, die de complete opleiding aan deze school doorliepen en gedanst hebben in eigen land.

Al brachten uiteraard Marinella en Kimmy nieuwe ontwikkelingen binnen het leeraanbod met zich mee, deze waren altijd in overeenstemming met datgene waardoor de school niet alleen groot geworden is, maar wereldwijd respect heeft afgedwongen.

Buitenlandse docenten werden gekozen op hun kwaliteit en hun specialiteit, die bij kon dragen tot wat de toenmalige leiding en oprichters, de gezusters Brabants voor ogen stond en zo ontstond een opleiding tot een eigen soort danser die in overeenstemming was met het Belgische karakter en de cultuur.

In de loop der jaren waarin men van zich deed spreken bij internationale danscompetities, bleek de ingeslagen weg de juiste, want er is niet één school ter wereld die zoveel gouden en zilveren medailles won en een zo groot aantal finalisten op zijn naam kon zetten.

Ondanks de vele prijzen en hoge posities in vooraanstaande dansgezelschappen wereldwijd, bleven zij altijd de eenvoud zelve. Balletdirecteuren en docenten, uit deze school gekomen, vindt men eveneens op vooraanstaande posities wereldwijd.

Vandaag de dag hebben o.a. Maria Metchkova en Anatole Karpuhin ook hun steentje bijgedragen, naast de docenten, die op een enkele uitzondering na, allen uit de school zijn voortgekomen. Zij kunnen allen terugblikken op een goed werkende traditie, die ieder met zijn eigen stijl en dansdiscipline verder mee hielpen te ontwikkelen. Veranderingen in het opleidingsaanbod zelf konden niet uitblijven gezien de ontwikkeling in de danspraktijk. Geen danser vindt vandaag emplooi, wanneer hij naast de klassieke techniek, geen moderne dans, jazz en karakterdans meester is geworden.

De grote behoefte aan dansers voor het moderne - en vooral hedendaagse circuit - leidde er dan ook toe, naast de op klassieke basis geschoeide opleiding ook een moderne stroming in het leven te roepen.

Ook choreografen vonden hun weg vanuit de school naar de danspraktijk. Dit kwam voort uit de, door de leerlingen zelf opgebouwde traditie, die van "Selfmade", wat begon als een choreografisch Kerstfeest en uitgroeide tot een volledige theaterproductie, die zonder inmenging of hulp van docenten, geheel en al door de leerlingen werd uitgevoerd.

Wereldwijd wordt er ook een beroep gedaan op een bredere Algemene Ontwikkeling. Dit alles brengt met zich mee dat het dansvakopleidingsaanbod, geïntegreerd met algemene vakken, niet alleen in Antwerpen zorgt voor een bijna overladen dagrooster.

Men zal echter altijd voor ogen moeten houden dat het dansvak de aanleiding is, waarvoor de leerlingen naar de opleiding komen.

Het overvolle dagprogramma zal dan ook wel de aanleiding zijn geweest tot de keuze van het programma en de inhoud van de afgelopen schoolvoorstelling.

Dit jaar lag het accent duidelijk op de twee hoogste klassen. Zij waren te zien in drie vrij lange balletten, waarvan "In Ballo" van Karpuhin een duidelijk inzicht gaf van het hoge technische niveau, de muzikaliteit en het plezier in klassieke dans.

"In Contro" van Giorgi Mancini toonde dat dezelfde leerlingen een inhoudelijk ingewikkeld thema aan kunnen, waarbij hoge eisen aan de uitvoering werden gesteld.

"Vision of Energy" van Kimiho Hulbert, deed zijn naam alle eer aan, want ondanks de twee voorgaande balletten, bleken de leerlingen over rijkelijk veel energie te beschikken.

Voor de klassen 1 t/m 4 was er slechts een mogelijkheid om gezamenlijk hun dansvorderingen te tonen en in "Mozaïek" waar Etienne De Canne ruim 80 leerlingen samen verschillende folklorestijlen liet uitvoeren. Misschien zou het ook voor deze leerlingen goed zijn in andere dansdisciplines voor het voetlicht te verschijnen. Hoewel niet in het programma vermeld, kon men er van uitgaan dat "Audrey's Wings" werd gedanst door leerlingen van de moderne stroming. Misschien was dit programma onderdeel iets aannemelijker geworden, wanneer de leerlingen naast het loodzware onderwerp: "Het gedrag der huidige maatschappij", nog hadden

kunnen tonen dat dans ook een optimistische kijk op de wereld van vandaag kan verschaffen. Gelukkig was er Edo Wijnen, die met zijn solo "Spring and Fall" van John Neumeier niet alleen de prijs voor de beste moderne interpretatie, maar ook nog een studiebeurs bij de 37e Prix de Lausanne werd toegekend. Edo is het beste bewijs van welke kwaliteiten de Antwerpse school in de loop der jaren zijn leerlingen heeft meegegeven en tot een wereldwijd erkend visitekaartje heeft gemaakt. Een feilloze, maar schier gemakkelijk lijkende techniek, muziek in dans kunnen vertalen, een liefde voor de dans, die rechtstreeks uit het hart komt en daarbij de eenvoud zelve blijft.

Met deze voorstelling kwam niet alleen een einde aan de directieperiode van Kimmy Lauwens, maar ook aan een tijdperk, waarin allen die deze school hebben opgebouwd tot wat zij is. Dit gaat terug tot de grondleggers en mensen van het eerste uur, Jeanne, Jos en Annie Brabants en allen die in hun voetstappen de school verder ontwikkelden.

Om een dergelijk bolwerk over te nemen en een nieuwe koers, met behoud van de basis in te slaan, is een uitermate zware opgave.

Het gaat hier namelijk niet alleen om het overnemen van een bestaande structuur, maar het behouden van het wereldwijd toegekende respect voor deze school. Het gaat echter vooral om de toekomst van de huidige en toekomstige leerlingen, die als waardige vertegenwoordigers van de "Belgische Danser", met een unieke opleidingskwaliteit die binnen de internationale danskunst, niet verloren mag gaan.

Jenny J. Veldhuis

■ Koninklijk Ballet van Vlaanderen ■

'Grands Egards'

'Grands Egards' voor 40 jaar Koninklijk Ballet van Vlaanderen.

Dit jaar is het veertig jaar geleden dat het Koninklijk Ballet van Vlaanderen werd opgericht. Om dit passend te vieren stelde artistiek directeur Kathryn Bennetts een gevarieerd gelegenheidsprogramma samen. Onder de noemer 'Grands Egards' koos ze drie verschillende balletwerken: een klassiek, een hedendaags en een creatie. Hiermee wil ze de veelzijdigheid van haar dansers aan het publiek tonen en het Ballet van Vlaanderen positioneren als een klassiek gezelschap dat ook hedendaags werk durft te brengen. Alle drie de werken zullen begeleid worden door de Filharmonie o.l.v. dirigent Benjamin Pope.

David Dawson - Creatie • Jiri Kylian - Forgotten Land (1981) • George Balanchine - Theme and Variations (1947)

Vlaamse Opera, Antwerpen: 12- 13 – 14 – 15 - 16/01/2010 • Ticket info - www.vlaamseopera.be

Vlaamse Opera, Gent: 10 – 11 – 12 – 13 -14/02/2010 • Ticket info - www.vlaamseopera.be

'Coupe Maison 4'

'Coupe Maison' is nu aan zijn vierde uitgave toe en heeft ondertussen een vaste plaats veroverd op de affiche van het Koninklijk Ballet van Vlaanderen.

'Coupe Maison', een soort free podium als het ware voor de eigen dansers, waarin zij kunnen bewijzen dat ze - naast getalenteerde uitvoerders van andermans choreografie - ook in staat zijn zelf een dansmatige vorm te geven aan hun artistieke inzichten.

De vorige uitgaven hebben getoond hoe verrassend, hoe divers de dansers-choreografen van het KBvV deze artistieke ruimte invullen. De ene gaat zeer narratief te werk, terwijl een collega de klare lijn van de abstractie voert. Het doel van Kathryn Bennetts is om het Koninklijk Ballet van Vlaanderen de kans te geven zich te ontplooiën tot een creatieve organisatie. Dit doet ze door de dansers de mogelijkheid te bieden om zelf werk te creëren. Zo verzekert ze dat de creatieve geest levend en gezond blijft. 'Coupe Maison' zorgt ervoor dat de deur naar de artistieke ontplooiing op een kier blijft. Het is aan de dansers van het KBvV om de deur open te gooien en ons ook dit seizoen weer te verrassen met danskunstige lyriek, epiek en dramatiek.

Theater 't Eilandje, Antwerpen: 16 - 17/02/2010 en 04 – 5 - 6/03/2010

Mikel Jauregui. Foto Johan Persson

Eva Lombardo. Foto: Jim De Block

Impressing the Czar. Foto: Johan Persson

Kylian - Fonte - Pickett

In het voorjaar van 2010 presenteert het Koninklijk Ballet van Vlaanderen een gloednieuw eigentijds programma met werk van Jiri Kylian, en twee wereldcreaties, één van Nicolo Fonte en één van Helen Pickett.

Jiri Kylian - 27' 52" • Nicolo Fonte - creatie • Helen Pickett - creatie

Vlaamse Opera, Antwerpen: 19 – 20 – 21 – 26 – 27 - 28/03/2010 • Ticket info - www.vlaamseopera.be

Gastvoorstelling

Introdans - Holland Amerika Lijn

Accent op moderne Amerikaanse dans: Amerikaanse choreografen centraal in HOLLAND AMERIKA LIJN.

Glen Tetley • José Limón • Robert Battle

Theater 't Eilandje, Antwerpen: 10 -11 - 12/06/2010

Artifact

Koninklijk Ballet van Vlaanderen

Een avondvullend ballet van William Forsythe bekijken is altijd een overweldigende ervaring. Het is zo vol van betoverende dans en bij momenten verbijsterende tekst, dat de zintuigen overstelpt worden.

Kort na zijn zeer geprezen productie 'Impressing the Czar', ging in mei 2009 bij het KBV het volle 4-act 'Artifact' in première in de Vlaamse Opera te Antwerpen. Het gezelschap slaagde met vlag en wimpel in dit toch zowel fysiek als emotioneel overdonderende werk.

'Artifact' is een van Forsythe's vroegste werken en net als met 'Czar' toont het de klassieke erfenis van de choreograaf, gaande van Petipa tot Balanchine. Door het klassieke patroon te ontleden en af te breken, en een eigen klemtoon te leggen (én zijn eigen merk) op de verschillende facetten, vraagt de choreograaf zijn publiek om ballet vanuit een ander perspectief te bekijken.

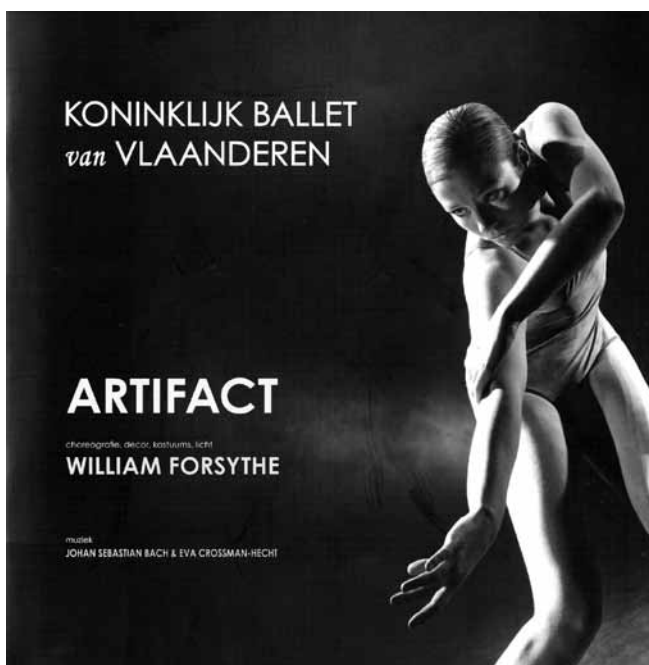
Drie personages domineren het eerste deel en het is hun interactie die de inhoud creëert. Eva Dewaele is zeer boeiend als 'de schaduw' – de danser in het grijs – die de draaiende spil van de dans is.

Actrice-danser Kate Strong, gekleed in historisch kostuum, eist de aandacht op vanaf het moment dat ze op het toneel verschijnt en vraagt het publiek en dan de dansers om 'binnen te stappen' ('to step inside') en een andere trouwe medewerker van Forsythe, Nicholas Champion, als de man met de megafoon, doet haar nog beter uitkomen.

Als ze op staalachtige pointes over de scène stappen, tonen de danseressen van het gezelschap hoe goed ze geworden zijn, met onberispelijk sterke ruggen en vloeiende armen – overgehouden aan het recente 'Het Zwanenmeer'? Allen zijn sterk maar Yuri Matsuura en Jessica Truesdale nemen altijd de aandacht, terwijl bij de mannen Craig Davidson en Mikel Jauregui opgemerkt worden door het accentueren van de bewegingen. Van de vier koppels die de centrale pas de deux dansen, waren Aki Saito en Wim Vanlessen in topvorm. De 2de cast, Geneviève Van Quaquebeke en Howard Quintero kwamen meer ingehouden over, maar dat was te wijten aan het feit dat Geneviève, die steeds een zeer sterke danser is, haar voet blessureerde tijdens de voorstelling.

Aki Saito, Wim Vanlessen en ensemble. Foto: Johan Persson

Pascal met Eugéniy Kolesnik en Altea Nuñez met Alain Honorez dansten het tweede duet, waarbij het eerste koppel zeer sterk en atletisch overkwam en het tweede koppel met meer charisma danste en de passen meer nuances gaf.

Vlug in het 2de deel – op het majestueuze 'Chaconne voor viool' van Bach, valt het voordeel met een plof neer, daarbij de oplichtende gele lijnen van de dansers aan het oog onttrekkend. Na wat verward gegiechel uit het publiek, dringt het door dat dit de bedoeling was. Daarna zijn er opeenvolgende formaties van dansers op de scène, steeds in een andere belichting. Echt verbazingwekkend was de snelheid waarmee de dansers de geïmproviseerde armbewegingen van Eva Dewaele oppikten, ik zou hierop geen enkele opmerking kunnen maken.

Eva Dewaele. Foto: Johan Persson

Het derde deel is pure chaos. Kate Strong gooit een set schermen als speelkaarten om, terwijl ze in TGV-snelheid haar tekst debiteert. Daar tussenuit komen de dansers die met koortsige bewegingen de woordenvloed beantwoorden. Tijdens deze sessie als een gek geworden balletklas (allen dragen oefenpakjes) slaagt David Jonathan er in te bewegen als een zich ontrollende springveer, terwijl Virginia Hendricksen – ik denk dat zij het was – iedere ‘bebopper’ verlegen zou maken met de wijze waarop ze op haar pointes twistte. Men kan het niet verhelpen te bedenken dat áls de 3de act van ‘Het Zwanenmeer’ opnieuw gemonteerd zou worden, het dramatisch effect ervan niet ver weg zou staan van deze act.

Het laatste deel is het hoogtepunt. De dansers zijn terug gekleed in hun originele groene leotards, de pianomuziek intenser en uitbundiger. Er zijn wisselende, golvende en stromende bewegingen. Lijnen worden gevormd, port de bras worden zeer sterk en herhaald. Het is een opwekkende finale en schitterend gedanst.

Als Kate Strong in haar handen klapt en het stille bevel ‘stap er uit’ spreekt, eindigt ‘Artifact’ zo eenvoudig als het begon.

Het is een wonderbaarlijk theaterdansstuk, dat ook een groots gezelschap in de beste voorwaarden liet zien.

Judith Delmé
(vertaling Rina Barbier)

Alain Honorez. Foto: Johan Persson

■ De Elmhurst School for Dance ■

Een transparante school

Het is bekend dat Engeland over enkele prominente dansvakopleidingen beschikt. Dat er echter al begin 20e eeuw een bestond is minder bekend. Rond 1900 was er in het stadje Camberley, ongeveer 100 kilometer ten westen van Londen, een kleuterschool waar ook dansles werd gegeven. Deze school werd in 1914 uitgebreid met Lager Onderwijs tot 11 jaar en muziek en dans werden officieel in het rooster opgenomen.

Met de komst van Helen Mortimer, voormalig danseres, kwam er in 1923 een geïntegreerde opleiding tot stand, die in 1930 werd uitgebreid met Voortgezet Onderwijs. Zo ontstond de eerste dansvakopleiding in Engeland, waar dans, muziek en algemene vakken samengevoegd werden. De school telt al gauw 60 leerlingen en er wordt een internaat in het leven geroepen.

Gedurende de Tweede Wereldoorlog, 1939-1945 gaat niet alleen het onderwijs en de opleiding gewoon door, maar wordt ook aan de uit Londen geëvacueerde leerlingen van de Sadler's Wells en Rambert School onderdak verleend. Een relatie die na de oorlog in stand blijft.

In 1945 wordt de school officieel door het Ministerie van Onderwijs erkend en voert dan de naam 'Elmhurst Ballet School'. Er zijn dan 240 leerlingen, waarvan een groot aantal in het internaat woont. In de volgende jaren groeit de school niet alleen in aantal, maar ook in bekendheid tot ver over de grenzen.

Ondanks de officiële erkenning komt de school, evenals alle andere dansopleidingsinstituten in Engeland, niet in aanmerking voor subsidie. De leerlingen betalen een fors schoolgeld en zijn in sommige gevallen afhankelijk van rijks- of regionale studiebeurzen, studiefondsen en vaak van particuliere studiebeurzen. Een situatie die vandaag onveranderd is. Ook de opleiding zelf is afhankelijk van sponsors en giften.

Helen Mortimer overlijdt in 1958 en er volgen verschillende directies. De opleiding krijgt in de loop der tijden ook een andere inhoud. Andere dansvakken - naast klassiek ballet - zoals moderne dans, jazz, karakterdans worden toegevoegd. Alle leerlingen volgen de door Helen Mortimer ingevoerde samenstelling van dans en muziek en ook tekenen, schilderen, kortom, alles wat met podiumkunst te maken heeft.

Er bestaan in Engeland twee vormen van eindexamens: O-Levels, of Ordinary Levels, rond het 15e jaar en A-Levels, of Advanced Levels. In dit examen kan dans een examenvak zijn, niet zozeer danstechnisch, maar meer op geschiedenis en praktische zaken gericht, zoals Kunstmanagement.

Het oorspronkelijke onderkomen, diverse huizen en aangebouwde studio's blijken op den duur onvoldoende. Ook het internaat wordt veel te klein.

Wanneer eind jaren '80 de British Council - het rijksinstituut - verantwoordelijk voor in- en uitvoer van kunst, met het voorstel komt tot een spreiding van podiumkunsten in Engeland krijgt het Royal Sadler's Wells Ballet,

o.l.v. Peter Wright het aanbod het gezelschap te verhuizen naar Birmingham en er komt ook het voorstel een prominente dansvakopleiding mee te laten verhuizen, waarmee een lang gekoesterde droom van Ninette de Valois en Peter Wright in vervulling gaat. Zo krijgt de Elmhurst Ballet School het aanbod mee te verhuizen. Het balletgezelschap heet vanaf 1990 dan ook Birmingham Royal Ballet en wanneer de verhuizing van de school in 2004 werkelijkheid wordt, gaat de school verder onder de naam "Elmhurst School for Dance". De aangeboden schoolaccommodatie mag er zijn: het hoofdgebouw heeft 7 studio's, een theater, 6 lokalen voor het algemeen onderwijs, een massagekamer, een bistro met eigen keuken en een videotheek, bibliotheek en kantoren.

Op het zeer grote terrein is het internaat ondergebracht in drie verschillende woonblokken, waar de leerlingen, naar leeftijd van 11 t/m 16 jaar zijn onderverdeeld. De twee hoogste klassen wonen in een studentenhuus op loopafstand. Elk woonblok is voorzien van 1 of 2 persoonkamers, met sanitair, een algemene zitkamer, keuken en wasruimte. Per woonblok dragen twee 'huismoeders' de verantwoordelijkheid en kunnen in geval van nood een beroep doen op twee verpleegsters en een nachtverpleegster. Het aantal leerlingen bedraagt momenteel 200, waarvan 40 % jongens. Ongeveer 150 zijn intern.

Jongens en meisjes zijn onderverdeeld in aparte klassen voor klassiek ballet en komen samen voor karakterdans, wat alleen gedurende de eerste 5 jaar wordt gegeven en wordt afgelost door Flamenco. In de drie hoogste klassen komen jazz en moderne dans aan bod, alsook pas de deux, variaties en repertoire. Alle leerlingen bespelen een instrument en/of zingen en ook drama komt aan bod.

Dat de artistieke ontwikkeling hoog aangeschreven staat, blijkt uit de jaarlijk prachtige tekeningen, aquarellen en schilderijen, alles het werk van de leerlingen, dat de gang van de afdeling algemene vakken sieren.

Zodra men het gebouw binnenkomt, wordt men geconfronteerd met een transparante bouw, aangezien alle studio's maar ook de gewone schoollokalen vanaf de gang zichtbaar zijn.

Deze transparantie is ook duidelijk wanneer men een les bijwoont, het onderwijs is zeer helder, gaat niet alleen in op techniek, maar vooral op de muzikaliteit en het uitbeeldingsvermogen van de leerlingen. In alle klassen wordt op flink tempo gewerkt en het is al snel duidelijk dat deze school "petit en grand allegro", "snelheid", "port de bras", "batterie" hoog in het vaandel draagt. Iets wat helaas wereldwijd verloren dreigt te gaan. Men is niet bevreesd om zelfs de leerlingen in de 1e klas behoorlijk snel te laten werken en zelden zag ik zulke makkelijke en volkomen beheerste pirouettes en de hors en en dedans draaien op die leeftijd. Hoezeer een dergelijk vertrouwen in het eigen kunnen zelfs de jongste leerlingen ten goede komt, werd mij duidelijk tijdens een repetitie bij het Birmingham Royal Ballet, waar 2 x 4 meisjes, nog geen 6 maanden in de school, volkomen professioneel, naast de solisten dansten in Balanchine's "Mozartiana".

Elke docent werkt met enorm veel overgave, wat duidelijk de leerlingen inspireert. Alle docenten klassiek ballet kunnen terugblikken op een danscarrière en hen is er alles aan gelegen, hun leerlingen datgene mee te geven, waardoor zij een goede danstoeekomst tegemoet kunnen zien. Opmerkelijk was de pas de deux les,

die gegeven werd door een voormalige danseres en dito danser, waardoor beiden hun seksegenoten precies de juiste correcties konden geven. De muzikale begeleiding wordt verzorgd door maar liefst 12 pianisten, die even bevlogen werken als de docenten.

Desmond Kelly, sinds dit schooljaar artistiek directeur, heeft het mogelijk gemaakt de samenwerking met het Birmingham Royal Ballet, thans o.l.v. David Bentley, nog nauwer aan te halen. Niet alleen dansen leerlingen mee in het ballet, zij gaan ook mee op tournee, zoals onlangs 4 leerlingen dansten tijdens een tournee naar China. Gaat het om medewerking van zeer jonge leerlingen, dan is er begeleiding van een "Chaperonne".

Kelly staat er ook op dat balletmeesters, maar ook dansers, nauw betrokken raken met de school. Dit kan zijn door het instuderen van repertoire of lesgeven. Ook dansers met choreografisch talent zijn welkom en ik kon mij overtuigen van een bijzonder geslaagd Ballet "Romany Wood", gebaseerd op een kinderboek en gehoreografeerd door Kit Holder, 1e solist, waar 22 leerlingen van 12 t/m 17 jaar in dansten. Holder is één van die jonge dansers die duidelijk de huidige jeugd aanvoelt en precies weet hoe hen met de nodige passie en vreugde te laten dansen.

Ook binnen de school wordt choreografie aangemoedigd en jaarlijks vindt een choreografische competitie plaats, waarvoor alle leerlingen zich kunnen aanmelden tot het maken en instuderen van een eigen werk. Dit gebeurt zonder inmenging van docenten, maar wordt gejureerd door dansers en choreografen.

Ook is een systeem uitgedacht om kinderen met dans bekend te maken en hen de gelegenheid te bieden zich voor te bereiden op de eventuele opleiding. Regelmatig worden zgn. "Talentdagen" georganiseerd, waarop kinderen van 8 tot 10 jaar welkom zijn. Zij komen op een zaterdag in de school en kunnen deelnemen aan diverse lessen. Zijn het kinderen die al balletles volgen, dan mogen zij alleen deelnemen met een schriftelijke toestemming van hun eigen balletschool. Na deze Talentdag is het mogelijk te worden toegelaten tot een voorbereidingscursus, welke gehouden wordt op zaterdag gedurende drie jaar. Dit zorgt er voor dat niet alleen kind en ouders bekend worden gemaakt met wat een dansvakopleiding met eventueel buitenshuis wonen inhoudt, maar ook de school krijgt een duidelijk inzicht van de eventuele toekomstige leerling.

Uiteindelijk worden 30 leerlingen aangenomen, die weliswaar jaarlijks getoetst worden, maar de eerste beslissing tot het niet verder gaan, valt pas na het 4e of 5e schooljaar. Dit komt overeen met het schoolstelsel van de algemene vakken en zo wordt een breuk in de schoolcarrière ontlopen. Leerlingen die niet tot de opleiding worden toegelaten, kunnen, mits zij hun eigen balletschool blijven bezoeken, een cursus volgen voor de diverse examens van de Royal Academy of Dance.

Gedurende mijn vierdaags verblijf raakte ik ervan doordrongen dat alle medewerkers het als hun opgave zien om de hen toevertrouwde leerlingen voor te bereiden op hun toekomst, waarheen die dan ook mag leiden. Ook werd mij duidelijk, dat de transparantie niet alleen sloeg op de architectuur, maar vooral op de werkwijze van de school.

Daarbij doet "Elmhurst School for Dance" de betekenis van het woord "Dans" in alle opzichten eer aan.

Jenny J. Veldhuis

Foto's Jenny J. Veldhuis

Koninklijk Conservatorium Antwerpen opleiding **dans**

Het Koninklijk Conservatorium, opleiding dans streeft ernaar om studenten op te leiden tot hedendaagse performers, te confronteren met traditie en hen te stimuleren een eigen artistiek parcours af te leggen. Na de basisopleiding van drie jaar wordt van de dansers een krachtige persoonlijkheid verwacht met een artistieke gevoeligheid, een ruime culturele en theoretische achtergrond en professionele vakkennis die aansluit bij de actualiteit. De opleiding heeft zowel aandacht voor het uitvoerende als voor het creërende aspect en biedt de mogelijkheid tot individueel bewegingsonderzoek. Ontmoetingen tussen dans, muziek, theater en beeldende kunsten nodigen de studenten uit tot reflectie en het ontdekken van nieuwe verbanden. Via een internationaal netwerk worden gastdocenten/-choreografen uitgenodigd en kunnen studenten ervaring opdoen in buitenlandse hogescholen. Na de bacheloropleiding is een doorstroming naar een eenjarige lerarenopleiding mogelijk. Kijk op onze webkalender voor data van voorstellingen en toonmomenten.

www.conservatorium.be
dans@artesis.be
+ 32 3 489 39 48

Open dag

zaterdag 20 maart 2010

Audities academiejaar 2010-2011

zaterdag 27 maart 2010

zaterdag 3 juli 2010

Inschrijving via het online-formulier op www.conservatorium.be

koninklijk conservatorium

■ Het Koninklijk Ballet van Vlaanderen: 40! ■

Dialogo. Jeanne Brabants. Deborah Weaver, Gilbert Serres. Foto: Eduard Schellens

Ritus Paganus. André Leclair. Tom Van Cauwenbergh, Stefan Schuller. Foto: Eduard Schellens

Salvé Antverpia. Jeanne Brabants. Marie-Louise Wilderijckx, Stefan Schuller en ensemble. Foto: Eduard Schellens

Serait-ce la Mort? Maurice Béjart. Alexander Sombart, Karin Heyninx, Patricia Carey. Foto: Eduard Schellens

Het Ballet van Vlaanderen werd opgericht op 2 december 1969 door toenmalig minister voor Nederlandse cultuur Frans Van Mechelen. De raad van beheer stelde Jeanne Brabants aan als directeur. André Leclair, de balletmeester-choreograaf aan de Koninklijke Vlaamse Opera te Antwerpen werd 1ste choreograaf en ook de dansers kwamen voornamelijk uit het balletkorps van de KVO. Deze kerngroep werd aangevuld met afgestudeerden van het Stedelijk Instituut voor Ballet en enkele buitenlandse dansers. Het eerste seizoen waren Andrée Marlière en André Leclair de sterdansers, Marie-Louise Wilderijckx en Aimé de Lignière de 1ste solisten.

Het eerste ballet, Prometheus, in choreografie van André Leclair, op muziek van Ludwig van Beethoven ging in première in het Amerikaans Theater te Brussel op 10 september 1970, gekoppeld aan een rechtstreekse televisie-uitzending. Onmiddellijk daarna werd gestart met een reisprogramma, bestaande uit kortere balletten met een kleinere bezetting, zodat alle steden en gemeenten in Vlaanderen het BvV konden ontvangen.

Een aantal balletten uit het recente KVO-repertoire van Andrée Leclair en uit het repertoire van het Stedelijk Instituut voor Ballet van Jeanne Brabants zouden door het Ballet van Vlaanderen overgenomen worden en zo in binnen- en buitenland vertoond worden.

In 1971 al kwam de internationale faam tijdens het Festival van Athene.

Het gezelschap werd gesplitst in een reisgroep voor de balletavonden en twee groepen voor de operadivertimento's in Antwerpen en Gent. De dansers van deze laatste afdeling zouden later ook instaan voor de initiatieprogramma's, het Jeugdballet en de choreografische workshops.

De programmapolitiek van Jeanne Brabants was erop gericht een uiterst brede waaier van danstechnieken en -stijlen te bieden. De programma's gingen van klassiek-abstract tot modern-expressionistisch; van de eigentijdse Nederlandse choreografenschool, via choreografen uit de Engelse school tot de romantische Deense school. Er stonden hedendaagse repertoirestukken en voor die tijd zéér moderne werken op het affiche.

Brabants hechtte ook veel belang aan werken van Belgische componisten en choreografen.

Daarom vinden we in de programma's tal van werken van André Leclair, Aimé de Lignière, Marc Bogaerts en van haarzelf terug

In 1984 werd de Russische danser en choreograaf Valery Panov artistiek directeur van het Koninklijk Ballet van Vlaanderen. Hij stuurde het gezelschap een totaal andere richting uit en liet het uitsluitend zijn eigen choreografieën dansen. Zijn door de literatuur geïnspireerde en op de klassieke techniek geschoeide werken spraken het publiek bijzonder aan door de virtuositeit van de dansers en de theatrale effecten. Zijn beste verwezenlijkingen wa-

Een Verloren Zoon. Aimé de Lignière. Martin Schönberg, David Krügel. Foto: Willy Legendre

Gemini. Marc Bogaerts, Rudi Van den Berghe, Ko Onzia. Foto: Eduard Schellens

Romeo en Julia. Valery Panov, Vivien Loeber, Ben Van Cauwenbergh. Foto: Eric De Maertelaere

Don Quichot. Rudolf Noerejev. Dawn Fay, Irek Mukhamedov. Foto: Paul De Backer

ren De Drie Zusters, Romeo en Julia, Assepoester en De Idioot.

Robert Denvers werd aangesteld als artistiek directeur van het KBvV in januari 1987. Hij is een internationaal befaamde balletpedagoog en Balanchine-specialist. Zijn artistiek beleid omhelsde het vertonen van zowel grote klassieke balletten als moderne dansstukken. Huischoreograaf en assistent van de artistiek directeur, Danny Rosseel, creëerde veelvuldig. Ook Marc Bogaerts choreografeerde terug regelmatig voor het KBvV.

Door zijn internationale contacten slaagde Robert Denvers erin verschillende gerenommeerde choreografen als Flemming Flindt en Rudolf Noerejev met de groep te laten werken en haalde hij internationale sterren als gastvedetten naar het gezelschap, zoals Irek Mukhamedov, Evelyne Dussutter en Jan Broeckx.

Het Koninklijk Ballet van Vlaanderen, dat sinds 2005 geleid wordt door Kathryn Bennetts is op dit ogenblik de enige dansformatie in België waar zowel het moderne repertoire als de grote klassiekers vertoond worden. Met *Impressing the Czar*, in choreografie van William Forsythe worden talloze tournees ondernomen, o.a. naar het befaamde Lincoln Center in New York en naar het Bolshoi Theater in Moskou.

Ook Bennetts programmeert zeer verscheiden: grote klassiekers als *De Schone Slaapster* en in 2009 *Het Zwanenmeer* (beiden in choreografie van Marcia Haydée) en vaste waarden uit het wereldrepertoire als Balanchine (*Divertimento nr. 15*, *Thème and Variations*, *Appolon musagète*), Kylian (*Psalmensymfonie*) en Forsythe (*New Sleep*, *Herman Schmerman*, *Artifact*). Ook nieuwe hedendaagse werken zoals *The Return of Ulysses* (Christian Spuck) en creaties van jonge choreografen. Deze krijgen kansen in 2 projecten: 'Coupe Maison', waarbij dansers van het KBvV zelf choreograferen en 'Uncontainable', een internationale choreografiewedstrijd.

Het Koninklijk Ballet van Vlaanderen wordt in de (buitenlandse) pers vaak genoemd als 'outstanding company', de balletten als 'beste producties van het jaar' en de dansers 'als beste performers op wereldvlak'. Het Koninklijk Ballet van Vlaanderen kreeg op 8 maart 2009 in Londen de prestigieuze Sir Laurence Olivier Award voor 'Outstanding Achievement in Dance'.

Rina Barbier

Silent Night. Danny Rosseel, Ninon Neyt. Foto: Paul De Backer

Coppelia. Attilio Labis. Aysem Sunal. Foto: Paul De Backer

Impressing the Czar. William Forsythe. Foto: Johan Persson

Psalmensymfonie. Jiri Kylian. Geneviève Van Quackebeque. Foto: Johan Persson

Het Zwamenmeer. Marcia Haydée. Alain Honorez. Foto: Johan Persson

Artifact. William Forsythe. Aki Saito en Wim Vanlessen. Foto: Johan Persson

■ Tentoonstelling ‘DANS EN BALLET IN VLAANDEREN’ ■

De tentoonstelling ‘Dans en ballet in Vlaanderen’ is een unieke tentoonstelling, want het is de eerste maal dat een volledig overzicht getoond wordt van de professionele dans in Vlaanderen, van het ontstaan tot het huidige moment. Dat gebeurt door middel van honderden foto’s, oude documenten, programma’s, affiches, kostuums, enz. Er wordt wel eens beweerd dat Vlaanderen wat dans betreft achteraan hinkelt in de dansgeschiedenis. Deze tentoonstelling zal die misvatting volledig wegwerken.

Kiem van de Vlaamse dans als podiumkunst ligt aan het hof van de Bourgondische Hertogen. Een uniek document uit deze tijd is het ‘Manuscrit dit des basses danses de Bourgogne’, waarin de hofdansen uit de late middeleeuwen genoteerd staan. Het oorspronkelijke handschrift wordt bewaard in de Koninklijke Bibliotheek te Brussel. Een facsimile van het manuscript – een zeer bijzonder item - is het startpunt van de tentoonstelling, die de bezoeker chronologisch verder leidt langs de oprichting en de bloei van de operaballetten van Brussel, Gent en Antwerpen, de moderne privé dansgroepen uit de jaren 1930 – 50, de eerste dansexplosie in Vlaanderen in de jaren 1960 met de oprichting van het Ballet van de XXste Eeuw o.l.v. Maurice Béjart en het Ballet van Vlaanderen o.l.v. Jeanne Brabants en het ontstaan van de hedendaagse dans in Vlaanderen en de 2de dansexplosie vanaf de jaren 1980 met de bekendste choreografen zoals Anne Teresa De Keersmaeker, Wim Vandekeybus, Jan Fabre, Marc Vanrunxt, Alain Platel, Sidi Larbi Cherkaoui, Ann Van den Broek.

Bij de tentoongestelde documenten horen de nodige teksten en ondertitels ter duiding.

Er worden ook boeken te koop aangeboden met betrekking tot het onderwerp van de tentoonstelling.

Praktisch & contact

De tentoonstelling bestaat uit:

- 1 vitrinekast met een copie van het manuscript
- 8 kaders (100 x 70) met oude documenten en foto’s
- 33 kaders (50 x 40) met de geschiedenis van de operaballetten, het Ballet van de XXste Eeuw en het Koninklijk Ballet van Vlaanderen
- 10 kaders (100 x 70) met foto’s van de producties van de bekendste hedendaagse choreografen in Vlaanderen

Indien gewenst kunnen een aantal paspoppen, met danskostuums, en een balletbarre getoond worden.

Vereiste ruimte: een lokaal van ca 12 x 6 meter met ophangstelsel voor de kaders.

Een aantal richtbare spots is wenselijk. Spots kunnen eventueel ook meegebracht worden

Indien voorradig is een TV en DVD speler welkom om bewegend materiaal te tonen.

Contact:

Marc Peeters, Coördinator Dans Conservatorium Mechelen, leider Conservatoriumballet

Melaan 3-5, 2800 Mechelen

0486/303182 marcpeetersballet@hotmail.com

Foto's: Marc Peeters

■ Pivolté = Best Dance Team of the Year! ■

Beste dans- & demoteam bekend!

Op zaterdag 26 september verzamelden in Mechelen de 10 beste groepen van het dans-en democircuit 2009. Meer dan 1 000 enthousiaste toeschouwers zagen het beste wat Vlaanderen te bieden heeft op het gebied van dans en demogym. De tien groepen streden voor de titels 'Best Dance Team' en 'Best Demo Team' van 2009.

Pivolté uit Brasschaat volgt zichzelf voor het vijfde jaar op rij reeds op als winnaar in de danscompetitie. De jury liet haar keuze vallen op 'The Phantom'. Een choreografie op de intrigerende muziek van de gelijknamige musical/film. De hoge technische capaciteiten van de dansers, de vele moeilijke pirouettes en sprongen die gecombineerd werden met zowel klassiek, funk en jazzstijlen vormen de ingrediënten van het winnend nummer. Pivolté haalde het met ruime voorsprong op de tweede in categorie en mag zich reeds voor het vijfde jaar op rij 'Best Dance Team' heten.

De 450 dansers en gymnasten bezorgden het publiek een mooie en spannende gym- en dansavond!

Proficiat aan alle demodansers van Pivolté!!

Foto: Françoise Resler

■ Royal Ballet School... bouwt verder ■

Ook de Royal Ballet School kan terugblikken op een lange en interessante geschiedenis.

Nadat Ninette de Valois van 1923 tot 1925 danste bij de Ballets Russes van Diaghilev, opende zij in 1926 in Londen een balletschool, onder de naam Academy of Choreographic Art.

Haar leerlingen dansten in diverse Shakespeare producties in het Old Vic Theater. Dit theater stond onder de directie van Lylian Baylis. Zij herbouwde in 1931 het Sadler's Wells Theater en nodigde Valois uit om haar school in dit theater onder te brengen. Al snel dansten de leerlingen in diverse producties in dit theater en kreeg de school de naam "Sadler's Wells Ballet School". Uit deze school ontstond een professioneel balletgezelschap, wat vanaf 1941 de naam Sadler's Wells Ballet heette.

In 1946 verhuisde het gezelschap naar het Royal Opera House - Covent Garden, maar de dagelijkse training en de repetities bleven in het Sadler's Wells Theater. In 1947 verhuisden school en ballet naar een gebouw aan de Talgarth Road en kon de school beginnen met het toevoegen van algemene vakken. Zo bleef de situatie school en praktijk onder één dak.

Wie zich dit gebouw nog herinnert, herinnert zich ook dat aan de voorkant een drukke verkeersweg liep en aan de achterkant de 'Underground' bovengronds reed. Pianisten dienden tengevolge fortissimo te spelen.

In 1955 was het aantal leerlingen zo gegroeid dat er naar een verantwoorde oplossing moest worden gezocht. Zo kwam de school in het bezit van een voormalig jachtslot van het Koninklijk Huis, gelegen middenin Richmond Park. In dit gebouw werden de leerlingen van 11 t/m 15 jaar ondergebracht, de "Lower School" ter-

wijl de leerlingen van 16

+ in Talgarth Road bleven, de "Upper School".

In 1956 werd de "Royal Charter" verleend en waren school en gezelschap voortaan bekend als "Royal Ballet" en "Royal Ballet School".

Het Royal Ballet vertrekt in 1999 in zijn totaliteit naar de nieuwe uitbouw van het Royal Opera House.

Vanaf het begin stond de aaneenschakeling van school en praktijk de Valois voor ogen.

Helaas heeft zij de terugkeer en het samengaan niet meer meegeemaakt. Zij stierf in 2001.

In 2003 kwam de mogelijkheid een pand in Floral Street, recht tegenover de toneelgang van het theater te bemachtigen en na een grondige verbouwing kon de "Upperschool" daar intrekken.

Teneinde een figuurlijke verbinding "school en praktijk" te creëren, werd ter hoogte van de 4e etage een lichtbrug gebouwd, de "Brug van Aspiratie" genoemd.

Ondertussen werd het

'The bridge of aspirations' Foto: Jenny J. Veldhuis

hoogtijd ook "White Lodge" meer aan de eisen van deze tijd te laten voldoen.

In de periode van 2006-2009 kon, gefinancierd door veel sponsoring en grote en kleine financiële ondersteuning, niet alleen nieuwe vleugels worden aangebouwd, maar ook het hoofdgebouwd grondig worden gerestaureerd. Meerdere balletstudio's en een zeer noodzakelijke vernieuwing van het internaat kwamen tot stand. Een grote en gezellige eetzaal, met de noodzakelijke keuken werd een feit. Ook de bibliotheek kreeg een behoorlijk onderkomen en ook beschikt het gebouw over een eigen museum, waarin de geschiedenis van de school kan worden bezichtigd. Ook de Upperschool maakte veel geschiedenis zichtbaar en alle studio's zijn vernoemd naar grote namen van dansers van het Royal Ballet. Tevens wordt er behoorlijk veel aandacht besteed aan de lichamelijke gezondheid van de leerlingen en beschikken zowel Lower- als Upperschool over een massagekamer, Pilates oefenruimte en een goede medische begeleiding is ook paraat.

Teneinde toneelrepetities te kunnen houden, is op beide locaties een klein theater ingericht.

De huidige directrice, Gailene Stock, oorspronkelijk opgeleid in Australië, beëindigde haar studie aan de Royal Ballet School. Na een 16-jarige danscarrière wordt zij uitgenodigd de leiding van de Royal Ballet School op zich te nemen en loste in 1999 Merle Park af.

De school telt momenteel 200 leerlingen, waarvan 50 % jongens. Van de 84 leerlingen in de Upperschool komt ruim 50% uit het buitenland. De school auditeert niet alleen in Engeland, maar ook o.a. in Italië, Frankrijk, Japan en de VSA. Ook zijn er meerder uitwisselingsprojecten met scholen in andere landen, zoals in 2008 met een aantal opleidingsinstituten in de VSA.

De school beschikt over een breed netwerk in Engeland, teneinde kinderen in contact te brengen met dans, wat kan leiden tot opname in voorbereidingscursussen. Al voor het aantreden van Gailene Stock bestond de mogelijkheid tot het volgen van voorbereidingscursussen, zowel in Londen als in diverse steden in Engeland. Zij zijn toegankelijk voor leerlingen van 8 tot 10 jaar. Daarnaast bestaan er ook soortgelijke cursussen voor leerlingen van 11 tot 14 jaar, evenals 15 jarigen, welke opname in de Upperschool verkiezen.

Jaarlijks wordt er zomercursussen georganiseerd, voor leerlingen van 10 tot 14 jaar en 15+. Aan het einde van deze cursussen worden meermaals studiebeurzen aangeboden.

Evenals alle andere dansopleidingsinstituten in Engeland wordt deze school niet door de overheid gesubsidieerd, met als gevolg een fors schoolgeld of gebruikmaken van regionale en/of rijksstudiebeurzen, evenals particuliere ondersteuning.

Wat betreft de Algemene Vakken, gelden hier dezelfde regels als voor elk kind in Engeland.

In de Lower School wordt gedurende 5 jaar geïntegreerd onderwijs aangeboden, terwijl de leerlingen van de Upperschool de algemene vakken alleen in de eerste twee schooljaren volgen en dan afsluiten. Niet-Engels sprekende leerlingen volgen meestal een cursus Engels.

Het laatste jaar is geheel en al gewijd aan dans. Gedurende dit jaar zijn de leerlingen meermaals in de gelegenheid in het Royal Ballet op te treden en worden bovendien voorbereid op audities.

De naam van de school staat al jaren garant voor goed opgeleide en praktijkrijpe leerlingen en zo komen praktisch alle afgestudeerden wel in het bezit van een aanstelling in binnen- of buitenland. Al is het aantal aanstellingen in het eigen ballet niet groot.

De school is zich zeer bewust van de noodzaak van goed opgeleide docenten en heeft na een onderbreking van meerdere jaren de docentenopleiding weer nieuw leven ingeblazen.

Op zoek naar danstalent in Engeland bracht Gailene Stock in 2000 er toe een Danscompetitie "Best British Dancer" in het leven te roepen. Deze competitie vindt jaarlijks plaats en heeft al menig danstalent aan het licht gebracht.

Men kan er van overtuigd zijn dat Dame Ninette de Valois uitermate tevreden zou zijn, vast te stellen, dat "School" en "Praktijk" nu letterlijk en figuurlijk met elkaar verbonden zijn.

Jenny J.Veldhuis

■ Les Nuits de la Danse ■ te Monte Carlo

Van 14 tot 29 juli 2009 hebben drie choreografen van internationale betekenis samen met Jean-Christophe Maillot, directeur-choreograaf van het Ballet de Monte Carlo, het toneel op de terrassen van het Casino van Monte Carlo gedeeld. Een voorsmaakje van de feestelijkheden in het Prinsdom voor de 100ste verjaardag van het ontstaan van de Ballets Russes.

Het 1ste programma werd geopend met 'Quiet Bang', van de New Yorkse choreograaf Nicolo Fonte, zeer geliefd bij het Amerikaanse publiek. Dit ballet heeft als thema de agressie en het geweld in al hun vormen en wil tonen hoe het mogelijk is om er zich van te verwijderen door te communiceren, zich uit te drukken of simpelweg door 'te bestaan'. De choreograaf heeft er voor gekozen zich op een vreedzame manier te tonen, maar niet banaal, organisch, maar zonder dynamiek in te boeten, humaan, maar niet op een sentimentele manier. De choreografie is origineel en vraagt veel techniek en vakmanschap van de dansers en toch is ze repetitief in de solo's, pas de deux, pas de trois, pas de quates en ensembles. Soms zijn de bewegingen van de dansers niet synchroon, de stijl van hoofden, armen en poses is niet identiek, want het is moeilijk een perfect ensemble te creëren op repetitieve en obsederende percussiemuziek. Het ballet had een 10-tal minuten korter kunnen zijn zonder aan de boodschap die Nicolo Fonte wil overbrengen afbreuk te doen.

Wij hielden vooral van de fijne techniek van Lisa Jones, zeker tijdens de pas de quatre.

Het 2de ballet 'Men's dance for Women' – een creatie – van Jean Christophe Maillot heeft ons zeer bekoord, zoals trouwens alle werken van deze getalenteerde choreograaf. Naar onze mening één van de huidige beste choreografen, samen met zijn collega Thierry Malandain van het Ballet Biarritz.

'Men's dance for Women' is in feite een vervolg op de creatie van december 2002, 'Men's dance', waaraan hij een vrouwenensemble toevoegde. Passen, grondpatronen, bewegingen en tegenbewegingen van al de ensembles zijn ingenieus, subtiel, delicaat, soms met een tikkeltje humor. Het eerste deel, uitgevoerd door 9 dansers, was zeer sterk in een perfecte groep, het tweede deel, gedanst door 18 danseressen, die rivaliseerden in techniek en elegantie met de mannengroep. Vanaf haar entree werd de aandacht bijzonder getrokken door Bernice Coppieters, ex-studente van de KBA, Prix de Lausanne 1988. Zelfs al maakte ze deel uit van de groep, toch zette ze die door haar enorme présence op het tweede plan. Deze ster-soliste ontroerde ons al bij al haar prestaties, of dat nu in 'Romeo en Julia', 'Assepoester', 'La Belle', of 'Le Songe' was – enkele klassiekers die Maillot voor zijn gezelschap monteerde – maar ook in ontelbare andere creaties. Hoe is het mogelijk dat deze zeer grote en charismatische danseres absoluut al gedurende jaren perfect in techniek en lijnen en lichaams-expressie toch nog lijkt te evolueren?

Als slot van het programma was er de buitengewone wereldcreatie van 'Le Spectre de la Rose' van choreograaf Marco Goecke. Op de muziek van 'Invitation de la Danse' van Carl Maria von Weber en een andere partituur 'Le Maître des Esprits' van dezelfde componist, had deze choreografie niets in overeenstemming met het origineel van Michel Fokine uit 1912, voor de Ballets Russes van Sergei de Diaghilev, met Vaslav Nijinsky en Tamara Karsavina.

Er was een onverwachte entrée van zes dansers zonder muziekbegleiding, gevolgd door het jonge meisje Nathalie Nordquist, die een bruuske choreografie uitvoerde die deed denken aan 'Le Sacre du Printemps'.

Men's Dance for Women. Jean-Christophe Maillot. Bernice Coppieters, Jeroen Verbruggen. Foto: Marize Laure Briane

Le Spectre de la Rose. Marco Goecke. Jeroen Verbruggen. Foto: Marize Laure Briane

De opkomst bij 'Le Spectre de la Rose' door onze landgenoot Jeroen Verbruggen, ook afgestudeerd aan de KBA in de periode van het directeurschap van Marinella Pañeda, heeft ons nog meer van de wijs gebracht, want we zagen hierin het begin van 'Petroesjka'. We moeten toegeven dat we dat moment aan heiligschennis dachten. Maar toch, tijdens het ballet hebben we de vindingrijkheid van deze jonge choreograaf ontdekt, vermits we verschillende fragmenten konden herkennen uit 'Petroesjka', uit 'Le Sacre du Printemps', uit 'Le Dieu Bleu', enz.

Fel rode rozenblaadjes (passie) verspreid door de zes dansers, een zachte wind uit de coulissen om die

blaadjes in het midden van de scène te verzamelen, dit alles herinnerde ons aan de waanzin van Nijinsky, geobsedeerd door de rol die hem wereldberoemd maakte, vooral door zijn opkomst met een spectaculaire sprong door het raam. Die sprong evenals andere sprongen kwamen trouwens in deze versie niet voor, ze zouden en geen enkele functie in gehad hebben.

De twee solisten hadden een uitputtende choreografie te dansen, zo erg was ze bruusk, vlug en hevig, geheel zoals de waanzin van Nijinsky tijdens zijn opsluiting. Wat een prestaties, vooral die van Jeroen was magistraal! Wij zaten met de mond open van bewondering voor deze interpretatie maar ook door de onberispelijke uitvoering.

Een minutenlange ovatie bedankte de artiesten van dit ballet, waarvan we overtuigd zijn dat het een lange weg zal kennen en dat naar onze visie deel zou moeten uitmaken van het repertoire van het Koninklijk Ballet van Vlaanderen, juist zoals 'Men's dances for Women' van Maillot.

Het tweede programma opende met 'Le Pavillon d'Armide' van de Canadese choreograaf Matjash Mrozewski. Ook hier geen enkele overeenkomst met het originele uit Sint-Petersburg van 1907 met Anna Pavlova in de rol van Armide, Pavel Gerdt als René en Vaslav Nijinsky als de favoriete slaaf van Armide. In de versie van Mrozewski, verplaatst het koppel Armide-Renaud/Rinaldo de mobiele decors en doorkruisen het hele ballet zonder echter één enkele pas de deux te dansen. Zeven andere koppels representeren de geliefden in verschillende stadia van hun relatie. In deze uitmuntende choreografie hebben we vooral genoten van de koppels Lisa Jones en Jérôme Marchand, Mimiza Koike en Rodolphe Lucas.

De tweede avond werden 'Men's dance for Women' en 'Le Spectre de la Rose' met dezelfde cast hernomen.

Gilbert Serres

Le Pavillon d'Armide. Matjash Mrozewski. Mimiza Koike, Rodolphe Lucas. Foto: Marize Laure Briane

Quiet Bang. Nicolo Fonte. Lisa Jones, Asier Uriageraka. Foto: Marize Laure Briane

■ Pina Bausch ■ (1940-2009)

In Duitsland was het na Wereldoorlog II bijzonder stil gebleven wat de danskunst betreft, tot de aanstelling van Pina Bausch in 1973 bij het Wuppertal Tanztheater.

Pina (Philippine) Bausch werd geboren in 1940. Zij deed haar studies aan de Folkwang School in Essen, waar zij in contact kwam met de ruimte- en uitdrukkingleer van de Centraal Europese School (Rudolf van Laban, Mary Wigman, Kurt Jooss). Zo danste zij bijvoorbeeld zelf de figuur van de moeder in het beroemde dansstuk 'De Groene Tafel' van Kurt Jooss. Zij bracht deze expressieve dans terug tot leven en werd de absolute frontvrouw van de nieuwe expressionistische dans, in de vorm van het hedendaagse danstheater, met dansers-acteurs als uitvoerders.

Haar eerste choreografie dateert van 1969: 'In the Wind of Time', waarmee ze meteen de 1ste prijs tijdens de Choreografische Wedstrijd in Keulen behaalde.

Bij Pina Bausch is de emotie de absolute drijfveer tot het ontstaan van de beweging. De persoonlijkheid van de dansers en hun inbreng (via lange groeps gesprekken die elke creatie voorafgaan) is het voornaamste element van haar dansstukken. Inhouden worden gezocht in de persoonlijke problematiek van de dansers (vb 'Kontakthof', dat van 1978 tot heden op het repertoire bleef in verschillende bezettingen: de dansers van het gezelschap, 65+ers, tieners), de hedendaagse samenleving, het dagelijkse leven, de vaak troebele man-vrouwrelaties en ze zijn niet zelden een aanklacht tegen de huidige maatschappij. Een kleine improvisatie van een danser wordt uitvergroot en hernomen door de hele groep. Pina put daar

uit haar inspiratie voor de choreografie.

Er is een extreem gebruik van het lichaam. Dit fysieke en de inhoud maakt dat de dansstukken van Pina Bausch vaak zeer agressief overkomen (vb. dansers worden herhaaldelijk tegen een muur of op de grond gesmeten, dansers ploeteren door water of zand, er zijn uitputtingssolo's, zoals in vb. in 'Le Sacre du Printemps', een danseres wordt met de jurk aan een muur gespijkerd of bij de haren vast getapet, de dansers-acteurs spreken/schreeuwen teksten. En toch is er ook dikwijls een zeer intiem of zelfs 'rustgevend' element.

Bausch bekommerde zich zeker niet over het esthetisch uitzicht van haar dansstukken. Kostuums en decors zijn ronduit kitsch. Er wordt gebruik gemaakt van oude voddenjurken, oude herenpakken, oud meubilair, ... In haar stukken worden soms honderden accessoires gebruikt. Vaak is de scène bedekt met bv. nat zand, enkelhoog water, honderden plastic bloemen, droge blaren, maar het scènebeeld is altijd wonderbaarlijk en fascinerend. Pina Bausch ontving talrijke prijzen en onderscheidingen en werd na een eerste periode van afwijzing wereldwijd beroemd en geapprecieerd.

Andere werken van haar zijn o.a. 'Arien', 'Café Müller', 'Blauwbaard', 'Nelke', 'Victor', 'Seven Deadly Sins', 'Two Cigarettes in the Dark', ...

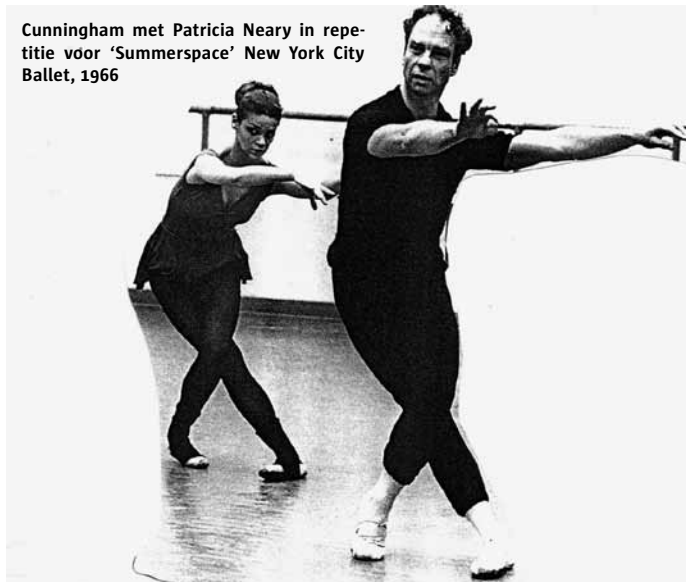
Rina Barbier

Nelken (Anjers). Choreografie Pina Bausch. Wuppertal Tanztheater

Merce Cunningham

(1919 – 2009)

Cunningham met Patricia Neary in repetitie voor 'Summerspace' New York City Ballet, 1966

Merce Cunningham. 'performance met stoel'

Merce Cunningham was een Amerikaans danser, choreograaf, directeur en leraar. Zijn kennismaking met de dans begon via tapdans, folkloredans en ballroomdans. Hij volgde een dansopleiding bij Lester Horton en werd danser bij de Martha Graham Company van 1939 tot 1945. Hij creëerde rollen in Grahams 'Every Soul is a Circus', 'El Pinetente', 'Letter to the World' en 'Appalachian Spring'. Hij volgde in die periode lessen aan de American Ballet School. Cunningham stichtte een eigen groep en begon als onafhankelijk choreograaf in 1952. Zeer belangrijk hierbij is zijn samenwerking met de avant-garde componist John Cage en de plastische kunstenaars Robert Rausenberg en Andy Warhol. Cunningham zal de dansgeschiedenis ingaan als de grondlegger van de post-moderne dans, richting abstracte dans.

De basisprincipes hiervan zijn:

Techniek:

- Samensmelting van de academische dans (armen en benen) en de Grahamtechniek (torso). Daarvoor was het nodig om het zwaartepunt van de danser naar de onderrug te verplaatsen, wat volledig nieuw was.
- Elke beweging kan gebruikt worden in een choreografie, van de meest simpele tot de meest ingewikkelde. Ook níet bewegen.
- afstand nemen van danstechnische virtuositeit van de klassieke dans.

Inhoud:

- logische handeling of zinvolle inhoud/betekenis is niet nodig. Cunningham wil niets uitdrukken. 'De beweging op zichzelf is boeiend genoeg om naar te kijken'. Dans zonder emotie.
- de toevalsfactor: alles kan bijdragen tot het maken van een choreografie
- improvisatie, inbreng van het publiek, wat het voor de dansers zeker niet makkelijk maakt.

Muziek:

- muziek en beweging hoeven geen relatie te hebben. Soms is het enig verband dat muziek en beweging gelijktijdig uitgevoerd worden. Bij een muziekopdracht wordt enkel de duur bepaald. Vaak horen de dansers de muziek voor het eerst bij een première.

Plaatsgebruik en ruimte:

- elke plaats in de ruimte is even belangrijk. Het traditionele vooraanzicht wordt doorbroken: de dans moet niet in een theater gebracht worden. Alle locaties kunnen dienen: stations- gebouw, park, museum, appartement, baseballveld, rolschaatsbaan, pakhuis, een dak,...

Merce Cunningham noemde zijn voorstellingen geen voorstellingen maar 'performances'.

Hij is auteur van o.a. 'Changes, Notes on choreography' (1970).

Naast tal van internationale onderscheidingen kreeg hij in december 2000 de 1ste Nijinsky - Monaco Dance Award voor zijn volledige oeuvre.

Rina Barbier

■ Mei 2009: dansmaand ■

In de maand mei 2009 kon je je echt onderdompelen in de dansvoorstellingen. Zowat alle privé dansscholen en –groepen gaven hun jaarlijkse voorstellingen, ook de Koninklijke Balletschool Antwerpen en het Koninklijk Ballet van Vlaanderen hadden (première)voorstellingen.

Over 'De KBA Danst' rapporteert Jenny Veldhuis en over 'Artifact' bij het KBVV schrijft Judith Delmé elders in dit nummer. Over een aantal van de vele amateur en semiprofessionele dansvoorstellingen volgt hier een (ingekort) verslag.

20 jaar Conservatoriumballet Mechelen

Ouverture. Conservatoriumballet Mechelen. Choreografie Marc Peeters en Sophia Meermans

In Mechelen stond de maand mei 2009 in het teken van de viering '20 jaar Conservatoriumballet' dat in 1989 door Marc Peeters werd opgericht. Met de steun van de huidige directeur Jan De Meyer kon de dansafdeling uitgroeien tot een van de grootste van het Deeltijds Kunstonderwijs (DKO) en kan ze beschikken over 4 balletzalen. In 2001 richtte het Conservatoriumballet Mechelen het 1ste Dansplatform in met leerlingen uit de hoogste graden van verschillende academies. Dit dansplatform heeft elk jaar in een andere stad plaats.

Ook in het kader van de viering '20 Jaar' was op 22 april in de Stedelijke Bibliotheek te Mechelen de unieke tentoonstelling 'Dans en Ballet in Vlaanderen' geopend. Zo hing ze bijvoorbeeld op 19 en 20 september in Hoeilaart en in oktober 2009 in Theater 't Eilandje naar aanleiding van 40 jaar Ballet van Vlaanderen. (Zie alle info over de tentoonstelling 'Dans en Ballet in Vlaanderen' op pagina 24)

Een absolute topavond was uiteraard het gala van 8 mei met de hulding van de zussen Jeanne, Jos en Annie Brabants. Deze gala had plaats in zaal Theatrium en er werd opgetreden door Het Conservatoriumballet, de Koninklijke Balletschool Antwerpen, de afdeling Opleiding Dans, Conservatorium Antwerpen, Artesis Hogeschool, Clarissa Wedding-Jennes en als klap op de vuurpijl door Aki Saito en Wim Vanlessen, van het Koninklijk Ballet van Vlaanderen met de pas de deux van de witte zwaan uit 'Het Zwanenmeer'.

Flamenco met Clarissa en Michel

De eregenodigden Jeanne, Jos en Annie Brabants, Hortense Champagne en Marc Peeters

Foto's : Marc Aerts

Jan De Meyer vertelde kort de geschiedenis van het Conservatoriumballet en herdacht de zo jong overleden studente Jessica Van Ackere, die normaal gezien had mee gedaan die avond en Schepen van Cultuur Frank Nobels kondigde aan dat er een nieuwe theaterzaal zou komen in Mechelen. Laat ons hopen dat dit inderdaad spoedig het gaval is, zodat de stad bijvoorbeeld het voltallige Koninklijk Ballet van Vlaanderen en andere dansgezelschappen kan ontvangen. Het was duidelijk dat Aki en Wim letterlijk 'op hun tellen moesten passen' op de bestaande scène.

Rina Barbier stond in voor de hulding van de zussen Brabants, die door het voltallige publiek een minutendurende ovatie kregen en buiten bloemen ook als grote waardering de medaille van de stad Mechelen in ontvangst mochten nemen. Op 9 en 10 mei waren er dan nog de drie dansrecitals met de 400 leerlingen van het conservatoriumballet, van klein tot groot in choreografieën van de verschillende leerkrachten, in alle onderwezen dansdisciplines.

Rina Barbier

Dansstudio arabesque Stadswerk - Halte 29

Ballerina sur trottinette

De agentjes

Een school met 600 leerlingen laten dansen in een onwaarschijnlijk grote en even onwaarschijnlijk kale hangar (de Waagnatie aan de Antwerpse Scheldekaaien), ge moet het maar doen. Irma Swynen en haar ploeg van dansstudio arabesque uit Deurne deed het en het was een voorstelling – ‘danshappening’ is een betere omschrijving – die blijft nazinderen.

Als het publiek binnenstroomt op de première van 15 mei (en hier bedoelen we dan figuurlijk het grote aantal toeschouwers, maar ook letterlijk het publiek dat door het verschrikkelijke regen- en stormweer op dat moment in Antwerpen, door de modder ploetert om in de Waagnatie binnen te geraken) is het wat onwennig: het is niet gewoon naar je plaats gaan en wachten tot het doek (is er trouwens niet) opengaat. Integendeel: er zijn een geurig ruikend frit- en hotdogkraam, een grote promotiestand met allerlei dingen te zien en te koop, en ja... de ‘theatergangers’ zijn al lekker aan het smullen nog voor de voorstelling begint.

We zitten op een grote tribune en kijken links en rechts naar dansers die al lang bezig zijn ‘de stad’ op te kuisen. De betonnen vloer van de Waagnatie is behouden en voorzien van de nodige straataanduidingen en zebrapaden en er is een grote achterwand opgebouwd uit kartonnen dozen.

De halsspieren van het publiek zouden de hele straathappening trouwens goed geoefend worden, want als je alles wilde zien in het enorme brede ‘podium’ moest je die echt wel gebruiken. Een gratis conditietraining voor het publiek, en dat anderhalf uur non-stop.

Maar serieus nu: dat is wat de voorstellingen van arabesque zo interessant maakt: geen dansje, doekje toe, dansje, doekje toe, enz, enz. , maar een spektakel met een weldoordachte regie.

Uit het geheel wil ik toch een paar super uitschieters vermelden:

Het grandioze idee van de klassieke ballerina’s die op snel voorbij schietende autopetten sierlijke arabesken en attitudes uitvoerden. Ze ‘vlogen’ voorbij zoals het toch de bedoeling is bij de rol van een elf of een nimf in het klassieke ballet!

De ‘doortocht’ van de Japanse schoolmeisjes (122!) zoals het bij Japan past: allen in uniform, allen met uniforme bewegingen en het onontbeerlijke uniforme zwarte kapseltje.

De drukdoende en haastige en zeker gewichtige(!) zakenmensen en politici, met grote stappen ergens naar toe, blackberry, kranten en beursnotities en laptop in de aanslag.

Het echte ‘Zwaantje’ en de politiecombi waar wel meer dan 100 mini-agentjes uitkwamen.

De indrukwekkende ‘love-parade, met iedereen in de piste, wielerkunstenaars, steltlopers, een Spaanse groep, een Braziliaanse groepen, de nog altijd shoppende ‘madammen’ en de politie met de nodige ‘toeters en bellen’, en alles erop en eraan.

Het volledige concept werd gerealiseerd door Irma Swynen in samenwerking met Niek Kortekaas, Ann Van den Broek en Werner Welslau. Lichtontwerp was van Robert Lefèvre en Joop Caboot, de muziekcompilatie van Alain Claes en de kostuums van Linda Swynen.

Ook de grote ploeg medewerkers en helpers die niet in de schijnwerper staan maakten van het gebeuren een groots spektakel en een feest.

Rina Barbier

Pivolté

The Lion King

Pivolté, de dansschool in Brasschaat o.l.v. Werner Leysen bracht van 21 t/m 24 mei 2009 zes dansspektakels onder de titel 'The Cupido Show' in de Sporthal in het Park te Brasschaat.

Op het programma stond als ondertitel: 'Een wervelend dansspektakel met licht- en klankshow' en ik zou de voorstellingen niet beter kunnen omschrijven. Dans, spektakel, licht en klank waren er in overvloed!

1000 kinderen, jongeren én volwassenen die dansen met een levensvreugde dat je zelf zingend en dansend de zaal uitkomt en dat je graag de volgende voorstelling ook nog wil zien, en de volgende eigenlijk ook...

Het programma was dan ook elke voorstelling anders samengesteld maar met telkens het grote slotnummer 'Love Mix' als apotheose.

Nummers die echt blijven zijn zeker 'The Lion King' door demogroep jazz 2, 'Feel it' door demogroep hip hop 2, 'Amélie' een zéér mooi klassiek nummer door demo klassiek en 'The Phantom' door demo jazz 3 (zie ook het verslag van de overwinning van 'The Phantom' op pagina 25). Allemaal in een andere techniek en stijl, maar allemaal perfect getraind, mooie afgewerkte groepen en met volle overgave gedanst.

Amélie

Mijn twee favorieten waren 'Happy Valley' een technisch moeilijk en 'sur pointes' gedanst ballet, maar met verve gebracht door de pointes jongeren en het ronduit goddelijke 'Somewhere' door demo jazz 1.

Dit nummer kwam na een korte toespraak door Willy Legendre over het werk van Education International Belgium voor weesmeisjes in Bangladesh, want zoals vorig jaar steunde Pivolté ook weer volledig deze organisatie. Het nummer kon niet beter geplaatst zijn en meer effect hebben. Het contrast tussen het lot van de meisjes in Bangladesh en de 36 vol levensblijheid dansende kinderen in 'Somewhere' kon niet groter zijn. Als je dan nog de tekst er bij neemt: 'somewhere there will be a place for us...' en hoe die kleine meisjes dat gevoel konden overbrengen! Met gevolg dat vele ogen niet droog bleven!

Het slotnummer 'Love Mix' bracht naast het centrale figuurtje Cupido, een bijzonder opgemerkte jonge musicalster, Kalifa en twee professionele Latijns-Amerikaanse stijldansers, Carole Rooryck en Arman Eranosjan, de volledige demo's 1, 2 en 3 terug op het podium.

Inzet en gedrevenheid van de leiding, de leraars en alle helpers wordt duidelijk door alle danser(tje)s van Pivolté overgenomen. Ook bij deze voorstellingen de vaststelling dat er alsmaar beter gedanst wordt in de amateur en semiprofessionele scholen en groepen. Het woord amateur moet ook wat betreft Pivolté in de beste zin van het woord begrepen worden: buitengewone dansliefhebbers.

'The Cupido Show' was een supervoorstelling, dat zes maal onthaald werd op een super warm applaus.

Rina Barbier

Foto's: Françoise Resler

Balletstudio's Laffont-du Toit en Compagnie Stichting klassieke dans

Raymonda. Grand Pas Hongrois. Carolien Van Kerkhoven en Johan Goessens met ensemble.

Adagio Espressivo. Choreografie Ian Steyn-du Toit – muziek: Ludwig van Beethoven.

Op 16 mei 2009 had de tweejaarlijkse Junioren Voorstelling plaats, een dag later gevolgd door het jaarlijkse balletgala, naar aanleiding van de 10de verjaardag van de Vriendenkring van Stichting Klassieke Dans. Beide voorstellingen hadden plaats in de Stadsschouwburg te St. Niklaas, thuishaven van zowel de school als de groep.

Het Junioren Recital was duidelijk opgedeeld in twee delen, waarbij voor de pauze de nadruk lag op het verwerven van techniek (klassieke dans, pas de deux, repertoire en karakterdans) en in het tweede deel de aandacht ging naar het dansen als kunstuiting, en ... plezier. In het eerste deel was vooral 'Etudes', uitgevoerd door de gevorderde dansers een streling voor het oog. Het tweede deel was opgevat als één enkel doorlopend dansnummer, onder de titel 'Junioren Bal' waarin alle graden in afwisseling aantraden.

Het is opvallend hoe steeds zowel de Balletstudio's als de Compagnie beiden onder de leiding van Ian Steyn-du Toit en Johan Goessens, blijven verbazen door het hoge technische (klassieke) niveau en door de buitengewone professionele omkadering, waarbij de kostuums uit het eigen 'Atelier Johannes' steeds prachtig zijn.

Het openingsnummer van het gala op 17 mei weerspiegelde heel duidelijk de zorg om in een klassieke dansopleiding en de daaraan gekoppelde voorstellingen de combinatie klassiek-karakterdans te onderstrepen. In de 'Grand Pas Hongrois', het bekende dansdivertissement uit 'Raymonda', op de prachtige muziek van Alexander glazounov, was die karakterdans dan ook prominent aanwezig in het gedeelte van de optocht van de enodigden terwijl de klassieke dans tot haar recht kwam in de pas de deux van Raymonda (Carolien van Kerkhoven) en Jean de Brienne (Johan Goessens) en hun gevolg.

Niet alleen bekommert Stichting Klassieke Dans zich om de overlevering van het klassiek-romantisch repertoire, ze hebben ook een belangrijk aandeel in het behoud en opvoeren van de historische dans, meer bepaald de barokdans of 'la belle danse'. Dit uit zich in het regelmatig organiseren van barokdans workshops en inlassing van barokdansen in de galavoorstellingen. Het getuigt van een grote kennis van de balletgeschiedenis en daaraan gekoppeld het bewustzijn dat het huidige ballet zijn oorsprong vindt in die hofdansen van de 17de en 18de eeuw, meer in het bijzonder de glorierijke periode van Lodewijk XIV, de Zonnekoning. Veerle Fack en Ingolf Collmar dansten met alle er voor nodige techniekbeheersing en stijl drie minutieuze dansen uit die periode.

We kennen Ian Steyn-du Toit als een zeer zorgvuldig choreograaf bij de hermonteringen van de grote klassiekers voor zijn groep, maar nieuw de laatste jaren is dat hij zich ook waagt aan complete nieuwe choreografieën in een meer 'hedendaagse' klassieke stijl die bijzonder mooi zijn. Uit vorige voorstellingen herinneren we ons bijvoorbeeld 'Les Papillons' (Schumann), 'Concert Italien' (Bach), 'Masquerade' (Katchatourian), 'Händelaria's' (Händel) en Winterpret (Meyerbeer). Nu was het 'Adagio Espressivo' op muziek van Ludwig van Beethoven, speciaal gecreëerd voor de 10de verjaardag van de Vriendenkring van CSKD.

Als laatste ballet was er het divertissement uit 'Aïda'. Voor mijn part een beetje 'pompeus', maar dat ligt denkkelijk vooral aan de muziek van Verdi en niet aan de choreografie. (Vergeten we niet dat 'Aïda' gecomponeerd werd naar aanleiding van de opening van het Suezkanaal, dus er mocht wat hoorneschal in voorkomen...)

Ook tijdens dit gala waren de dansers stuk voor stuk technisch zeer bekwaam en brachten met volle inzet weer een mooie voorstelling.

Rina Barbier

Foto's Eric Carchon

Sint-Niklaas, Stedelijke academie voor muziek, woord en dans.

Op 2 en 3 mei jongstleden vond opnieuw de hoogmis van onze dansafdeling plaats in de Stadsschouwburg. Met 280 leerlingen werd een voorstelling van tweemaal 55 minuten gebracht met als thema "Omkaderd". De voorstelling werd driemaal gedanst, en dat is al een tijdje zo. Vroeger bleef dat beperkt tot tweemaal. Drie of twee, het maakt een verschil voor de leerkrachten die samen met een aantal welwillende ouders de grote groep ordentelijk de dag laten doorbrengen in de schouwburg. Maar het kon niet anders: de dansafdeling van de academie is op 10 jaar tijd verdrievoudigd in aantal leerlingen, en dat is buitengewoon. Om alle betrokken ouders de gelegenheid te geven de show bij te wonen moest het aantal voorstellingen mee omhoog.

Dat een dansafdeling zo spectaculair groeit gebeurt niet vanzelf. Het is het resultaat van het zeer grote engagement en de vele benodigde kwaliteiten van coördinatrice en lerares Ann Jehaes. Zij heeft in de loop der jaren samen met oud-leerlingen Iraïis, Tina en Naomi die ondertussen gediplomeerde collega's werden, de afdeling uitgebouwd en de wervende/wervelende jaarlijkse voorstelling tot een begrip gemaakt voor Sint-Niklaas en de Vlaamse danswereld. Er blijven wel nog uitdagingen: het aantrekken van een groter aantal jongeren van de mannelijke kunne. Volgend jaar wordt dan ook gestart met een jongensklas om die voorlopig al te schaars vertegenwoordigde doelgroep een eigen profiel te kunnen geven.

"Omkaderd" verwijst naar de schilderkunst: diverse schilderijen van oude meesters tot hedendaagse kunstenaars kwamen in de choreografieën prachtig tot leven. Het thema werd echter ook letterlijk gestalte gegeven: het klusjesteam van de academie kan erover meespreken want maakte voor elke deelnemer een houten kader voor het slotnummer, een in de stad veelbesproken feit...

Voor het eerst in de geschiedenis van de afdeling kwam ook een groep volwassenen op de planken met een fraai uitgevoerde hedendaagse choreografie. Dans voor volwassenen wordt in de Sint-Niklase academie pas sinds drie jaar ingericht en kent een gezonde belangstelling. Het klopt zeker voor dans niet helemaal dat men nooit te oud is om te leren, maar het gaat klaarblijkelijk toch wel langer dan velen denken.

Meer dan deze ene opvallende groep vermelden houdt automatisch in dat er over elke choreografie iets geschreven moet worden, en dat zou ons te ver leiden. Laat ik ermee volstaan dat het een show was waarin kinderdans, klassiek, jazz en hedendaags getuigden van creativiteit, kwaliteit, en elkaar afwisselden en aanvulden tot grote voldoening van al wie het mocht meemaken.

Veel meer heeft een directeur niet nodig om naar best vermogen een antwoord te bieden op de groeipijnen die dergelijke explosieve afdeling kenmerkt. De "omkadering" kan de feiten misschien niet altijd volgen, maar we prijzen ons meer dan gelukkig met de dynamiek en de kwaliteit van onze dansafdeling. Waar Sint-Niklaas trots op is!

Herman De Vleeschhouwer
directeur samwd Sint-Niklaas

Foto's : Willem Geysen

■ Balletschool Olivia Burvenich: 1ste Prijs Klassiek Ballet ■ (Praag 2009)

Voor de derde keer op rij heeft onze balletschool de 1ste prijs in de categorie Klassiek Ballet behaald op de internationale danswedstrijd te Praag. Mevrouw Olivia Burvenich werd beloond in de categorie Pedagogie en een van onze leerlingen kreeg één van de zes toegekende prijzen voor danstalent.

Andere 1ste prijzen (in andere categorieën) gingen naar Japan, Hong Kong, Singapore en Turkije.

Onze leerlingen schitterden ook in de dagelijkse danslessen en pasten zich moeiteloos aan de verschillende dansstijlen en leerkrachten aan.

Verder werden ze meermaals gecompimenteerd voor hun gedisciplineerd en professioneel voorkomen.

Op de eerstvolgende voorstelling zal de in de prijzen gevallen choreografie worden voorgesteld! Afspraak op 24 en 25 april 2010 in de Mark Liebrecht Schouwburg te Mortsel!

Teresa Sorrenti
Algemene Directie

■ Bedance.be ■ Vlaanderens nieuwste danswebsite!

‘bedance’ staat voor alles in de Vlaamse/Belgische danswereld en voor de fantastische dingen die daarin gebeuren. Zoals de modewereld echt opleefde en tot grote hoogte steeg met de ontwerpers ‘De 6 van Antwerpen’, zo is de internationale dansscène zich bewust geworden van de verscheidenheid en de grote klasse die dit kleine landje te bieden heeft.

Je wil klassiek? Het Koninklijk Ballet van Vlaanderen is een springlevend gezelschap, dat bejubeld wordt in het Lincoln Centre in New York, in het Sadler’s Wells Theatre in Londen, in het Bolsjoi Theater in Moskou. Onlangs kregen ze in Londen de prestigieuze Laurence Olivier Prijs voor ‘Outstanding Achievement in Dance’. Dit gebeuren haalde hier amper de pers (ofwel zijn onze nieuwskanalen niet geïnteresseerd, ofwel wisten ze het gewoon niet). De andere mededinger naar deze prijs was het gezelschap van Pina Bausch!

Dit is één van de redenen om ‘bedance’ op te starten, om dit gebrek aan informatie via de mediakanalen op te vangen.

Anne Teresa De Keersmaecker en Rosas zijn al zeer bekend in het hedendaagse danscircuit. Hoe staat het met Sidi Larbi Cherkaoui, een choreograaf met vele talenten, op wereldvlak? En dit is juist maar het topje van de lijst.

In de zeer nabije toekomst is het uitkijken naar ‘December Dance’, een festival dat dansliefhebbers naar Brugge lokt om te genieten van een zeer uitgebreid en verscheiden dansaanbod.

‘bedance’ wil u op de hoogte houden over wat er nú gebeurt op dansgebied, over waar we van houden, respecteren, kunnen van genieten of juist niet. Zeg niet “het is maar in Vlaanderen of België”, want in dit kleine stukje Europa is de dans groot en wordt alsmaar groter!

Natuurlijk willen we van u horen, stuur ons opmerkingen, vragen en suggesties, hoe meer hoe liever.

Laat ons de dans van hier op de wereldkaart zetten!

■ Dansvoorstelling Danspartitie 2010 ■

Conservatoriumballet Mechelen

vzw Koninklijke vrienden van het conservatorium

Vrijdag 19 maart 2010 – 20u,
Stadsschouwburg, Keizerstraat, Mechelen

Deel 1: Klassieke dans, Hedendaagse dans, Flamenco
Met de leerlingen van het Conservatoriumballet

Pauze

Deel 2: Flamenco voorstelling:
met Antonio Paz (zang)
Michel Gillain (gitaar)
Clarissa Wedding-Jennes (Dans)

Genummerde toegangskaarten.
VIP tickets: de beste plaatsen, met een glas cava en een tapa.
Volwassenen € 17
Kinderen -12j en 65+ € 15
Reservering: marcpeetersballet@hotmail.com
Tel. 015/42.24.98.
Conservatoriumballet Melaan 3-5

Clarissa, Antonio, Michel

■ Internationale dansstages ■ dansstage arabesque en dansstage KBA

Jubileumeditie!

De 25^e Internationale dansstage van arabesque bij het begin van de vakantie, van 4 tot 11 juli, was voor de talrijke deelnemers weer een verkwikkende start van de zomervakantie.

Deze stage mag gerust de grootste en best georganiseerde stage van Vlaanderen, en misschien verder daarbuiten, genoemd worden. Het ruime aanbod aan danscursussen voor jong en oud en ook de verschillende niveaus van beginners tot pre-professionelen is uniek. De oprichtster en bezielster van deze stage, Irma Swynen, mag terecht fier zijn op haar stage. De telkens wederkerende internationale topleeraars geven aan deze stage een garantie voor stabiele kwaliteit. De stage heeft ook ieder jaar opnieuw iets nieuws te bieden, zo waren er weer verschillende nieuwe lessen dit jaar: jongensklas en variaties, circustechnieken, methodiek hiphop, methodiek klassiek en kinderdans.

Ook dit jaar werd er aan het einde van de stage een "Kom kijken" door de Jr Dance Cy in zaal Taglioni gegeven. Nieuw was de klassieke les voor dansers hedendaags door Matteo Moles en uniek volgens de organisator de les 'compilatie repertoire' van choreograaf William Forsythe gegeven door Geneviève Van Quaquebeke (principal danseres van het Koninklijk Ballet van Vlaanderen). Info. www.arabesque.be

Op het einde van augustus, van 17 tot 22, als opwarming voor het nieuwe dansschooljaar was er ook de zeer druk bezochte 19de **Internationale Dansweek van de Koninklijke balletschool Antwerpen en Jeugd en Dans** in dezelfde lokalen van de KBA aan de Meistraat 2 te Antwerpen.

Deze kleine dansstage, gegeven door overwegend leerkrachten van de KBA, staat garant voor een kwalitatief hoogstaande lessenreeks van 10 tot 12 jarigen tot professional 17+. Je kan er zowel klassieke dans, hedendaagse dans, als moderne dans en hip hop volgen, en dit van beginners tot professionals.

Nu een aantal gedreven leerlingen één of beide stages gevolgd hebben zijn ze weer klaar om vanaf september in hun eigen dansscholen met volle moed en met een nieuwe leerrijke ervaring het schooljaar te beginnen.

Marc Peeters, coördinator Conservatoriumballet Mechelen

■ Info & mededelingen ■ Leden van Jeugd & Dans krijgen met hun lidkaart 09

korting in volgende winkels:

Acron bvbv – Liersesteenweg 74, 2640 Mortsel
Charpentier bvbv – Nationalestraat 134, 2000
Antwerpen

Jubilee-Dance – Zandstraat, 3630 Maasmechelen

Tigris Sport – Rijselsestraat 2, 8500 Kortrijk

Kostuumatelier Johannes – verkoop en verhuur
danskostuums – 03/272 36 60 - 03/776 10 04

Ook genieten de leden van Jeugd & Dans van een korting bij voorstellingen van: Music Hall (Stadschouwburg Antwerpen, Vorst Nationaal Brussel en Capitole Gent) en HetPaleis; (hiervoor kunnen geen kaarten gereserveerd worden)

Adverteren in Danstijdschrift Jeugd & Dans?

Vraag algemene voorwaarden, prijzen en afmetingen van de advertenties

op nummer 03/202 83 50 fax: 03/202 83 83
marina@jeugdendans.be

Jeugd & Dans verhuurt danstapijt

In panden verkrijgbaar, naargelang de oppervlakte die u nodig heeft.

Een waarborg van 50,00 €
wordt gevraagd bij afhalen.

Atelier Johannes

Professioneel naaiatelier

*Ontwerp en uitvoering van danskostuums, kostuumaccessoires
decors en achtergronddoeken voor balletten*

Verhuur van danskostuums, kostuumaccessoires, decors en -accessoires

Verkoop van dansuniformen aan winkels, scholen en particulieren

(u ontvangt 10% korting op alle prijzen indien lid van Balletstudio's

Laffont-du Toit, van de Vriendenkring van Stichting

Klassieke Dans, en/of van Jeugd & Dans vzw)

Wegvoeringsstraat 111 9100 SINT-NIKLAAS

Telefoon + Fax : 03/776.10.04

gsm : 0498/36.61.71

e-mail : johangoessens@skynet.be

www.stichtingklassiekedans.be

Boekenaanbod

Te verkrijgen op het secretariaat van
Jeugd en Dans. Marina Wellens 03/202 83 51
marina.wellens@jeugdendans.be

Dans en Ballet van A tot Z

Dans- en balletencyclopedie 18 euro

De geschiedenis van de klassieke dans 6 euro

Dansstrip - Uit de dansdoos 6 euro

Vandaag is de toekomst

50 jaar Balletschool Antwerpen 15 euro

Les 3 coups belge

De geschiedenis van de Belgische theaterdans 5 euro

Dansgids voor Vlaanderen 6 euro

Talent verdient een

't Stad
is van
iedereen.

Robbe Meeters | Nobelprijs in 2038

Stedelijk onderwijs

STAD ANTWERPEN
Lerende stad

Gratis info 0800 23019
www.antwerpen.be

STAD ANTWERPEN - LEERENDE STAD - 2019